

Seurattu SDK 7/2024 saakka.

19.12.2014/1194

Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

Katso tekijänoikeudellinen huomautus [käyttöehdoissa](#).

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA

YLEISTÄ

1 luku

Yleiset säännökset

1§

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen, jäljempänä *laitos*, varautumisesta kriisinratkaisuun, taloudellisiin vaikeuksiin joutuneen laitoksen asettamisesta kriisihallintoon, käytettävistä kriisinratkaisutoimenpiteistä ja toiminnan uudelleenjärjestämisestä, rahoitusvakausviranomaisen toimivallasta, osakkeenomistajia ja velkojia koskevista suojatoimista, ryhmäkriisinratkaisusta ja kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta. Lisäksi laissa säädetään valtioneuvoston oikeudesta rajoittaa Suomen rahoitusmarkkinoiden ja rahoitusmarkkinoilla toimivien toimintaa määrääjäksi.

Mitä 3 luvun 4 §:ssä ja 4–18 luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä lisäksi:

- 1) rahoitusalan holdingyhtiöön, rahoitusalan sekaholdingyhtiöön ja monialan holdingyhtiöön; sekä
- 2) laitoksen tai 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen tytäryritykseen, jos se on rahoituslaitos.

(26.3.2021/234).

Tämän lain 15 lukua sovelletaan lisäksi kolmannen maan laitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Tätä lakia sovelletaan, jollei yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014, jäljempänä *EU:n kriisinratkaisuasetus*, tai sitä koskevasta vakausmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdystä sopimuksesta, jäljempänä *valtiosopimus*, muuta johdu.

Tätä lakia sovelletaan myös arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa (348/2017) tarkoitetun arvopaperikeskuksen kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseen noudattaen, mitä siitä mainitussa laissa säädetään. (16.6.2017/362).

2§

Rahoitusvakausviranomainen

Tämän lain mukaisten laitosten kriisinratkaisua ja sen suunnittelua koskevien viranomaistehtävien hoitaminen kuuluu rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa (1195/2014), jäljempänä *virastolaki*, tarkoitetulle Rahoitusvakausvirastolle, jäljempänä *virasto*, jollei EU:n kriisinratkaisuasemuksesta muuta johdu tai tässä laissa erikseen toisin säädetä.

Konsernin kriisinratkaisun suunnitteluun liittyvät tehtävät kuuluvat virastolle, jos konsernin emoyritys on suomalainen yritys, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

Ryhmäkriisinratkaisuun liittyvät, 4–14 luvussa säädetty rahoitusvakausviranomaisen tehtävät kuuluvat virastolle, jos luottolaitos tai sijoituspalveluyritys tai sen 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu emoyritys on suomalainen yritys, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

3§

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;
- 2) *sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033, jäljempänä *EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetus*, 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, johon sovelletaan sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua perustamispääomavaatimusta; (18.6.2021/529).
- 3) *rahoituslaitoksella* luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettua rahoituslaitosta; (18.6.2021/529).
- 4) *emoyrityksellä* kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettua emoyritystä;
- 5) *tytäryrityksellä* kirjanpitolain 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettua tytäryritystä;
- 6) *konsernilla* emoyritystä ja sen tytäryritystä;
- 7) *ryhmällä* yritysryhmää, joka koostuu luottolaitoksesta tai sijoituspalveluyrityksestä sekä niiden 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuista emoyrityksestä ja mainitun momentin 2 kohdassa tarkoitetuista tytäryrityksistä;
- 8) *rahoitusalan holdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 9) *rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 10) *monialan holdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa tarkoitettua monialan holdingyhtiötä;
- 11) *ryhmän emoyrityksellä* luottolaitosta ja sijoituspalveluyritystä, joka on toisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettun tytäryrityksen emoyritys, sekä luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettua emoyritystä;
- 12) *ryhmän tytäryrityksellä* 11 kohdassa tarkoitettun emoyrityksen 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä;
- 13) *kriisinratkaisuvälineellä* 7 luvun 2 §:ssä tarkoitettua toimenpidettä;
- 14) *kriisinratkaisuvaltuudella* 12 luvussa tarkoitettuja viraston toimivaltuuksia;
- 15) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;
- 16) *kolmannella maalla* muuta valtiota kuin ETA-valtiota;

17) *kolmannen maan luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua kolmannen maan luottolaitosta; (1.12.2017/821).

18) *kolmannen maan sijoituspalveluyrityksellä* sellaista sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 9 kohdassa tarkoitettua kolmannen maan yritystä, joka olisi sijoituspalveluja tarjoava tai sijoitustoimintaa harjoittava sijoituspalveluyritys, jos sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsisi Euroopan talousalueella, ja joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista; (1.12.2017/821).

19) *sivuliikkeellä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 13 §:ssä tarkoitettua sivuliikettä;

20) *merkittäväällä sivuliikkeellä* muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa olevaa sivuliikettä, joka katsotaan sen sijaintivaltiossa merkittäväksi;

21) *ryhmäkriisinratkaisulla* kriisinratkaisuvälineiden soveltamista samanaikaisesti laitokseen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen;

22) *kriisinratkaisulla* kriisinratkaisuvälineen käyttämistä 1 §:ssä tarkoitettussa laitoksessa 6 §:ssä säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi;

23) *kriisinratkaisurahastolla* virastolain 4 luvussa tarkoitettua kriisinratkaisurahastoa;

24) *poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella* Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitoksen tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua muun yrityksen elinkelpoisuuden, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;

25) *toimivaltaisella viranomaisella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa tarkoitettua toimivaltaista viranomaista ja Euroopan keskuspankkia sille luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, annettujen erityistehtävien osalta; (1.12.2017/821).

26) *kriittisillä toiminnoilla* palveluja ja toimintoja, joita laitos tarjoaa kolmansille osapuolille ja joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalityn kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritäisi rahoitusvakautta laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajat ylittävän toiminnan johdosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa erityisesti näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen; (26.3.2021/234).

27) *olennaisella tytäryrityksellä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa tarkoitettua olennaista tytäryritystä; (26.3.2021/234).

28) *ydinpääomalla* EU:n vakavaraisuusasetuksen 50 artiklassa tarkoitettua ydinpääomaa; (26.3.2021/234).

29) *alentamiskelpoisilla veloilla* laitoksen muita velkoja ja omaan pääomaan luettavia rahoitusvälineitä kuin ydinpääomaan luettavia rahoitusvälineitä, ensisijaisen lisäpääoman rahoitusvälineitä tai toissijaisen pääoman rahoitusvälineitä tai joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 8 luvun 4 §:n 1 momentin nojalla; (26.3.2021/234).

30) *hyväksyttävillä veloilla* alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4–11 kohdassa sekä 7 g §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset; (26.3.2021/234).

31) *etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä* välineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä; (26.3.2021/234).

32) *kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä*:

a) Euroopan unioniin sijoittautunutta oikeushenkilöä, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia; ja

b) laitosta, joka ei kuulu luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 §:n nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konsolidointiryhmään ja johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

(26.3.2021/234).

33) *kriisinratkaisun kohteena olevalla ryhmällä* EU:n kriisinratkaisusäätöjen 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdassa tarkoitettua konsernia ja talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa lain (599/2010) 1 §:ssä tarkoitettua talletuspankkien yhteenliittymää; (26.3.2021/234).

34) *maailmanlaajuisella rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettua laitosta; (26.3.2021/234).

35) *kokonaislisäpääomavaatimuksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua kokonaislisäpääomavaatimusta. (26.3.2021/234).

Tässä laissa tarkoitetaan *rahoitussopimuksella*:

1) arvopaperia koskevia sopimuksia, joita ovat:

a) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset;

b) arvopaperia, arvopaperiryhmää tai arvopaperi-indeksiä koskeva optio;

c) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;

2) hyödykettä koskevia sopimuksia, joita ovat:

a) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset sen myöhempää toimitusta varten;

b) hyödykettä, hyödykeryhmää tai hyödykeindeksiä koskeva optio;

c) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;

3) futuuri- ja termiinisopimukset, joita ovat hyödykettä koskevia sopimuksia lukuun ottamatta hyödykkeen tai minkä tahansa muun omaisuuden, palvelun, oikeuden tai edun ostoa, myyntiä tai siirtoa tiettyyn hintaan myöhempänä ajankohtana koskevat sopimukset;

4) swap-sopimukset, joita ovat:

a) swapit ja optiot, joiden kohde-etuutena ovat korot, spot-sopimukset tai muut valuuttakurssisopimukset, valuutat, osakeindeksi tai osakkeet, luottoindeksi tai luotot, hyödykeindeksi tai hyödykkeet, säänvaihtelut, päästöoikeudet tai inflaativauhti;

b) tuottojen, luottoriskimarginaalien tai luottoriskin vaihtoa koskevat sopimukset;

c) edellä a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta vastaavat sopimukset, joilla käydään toistuvasti kauppaa swap- tai johdannaismarkkinoilla;

5) pankkien väliset lainasopimukset, joissa laina-aika on enintään kolme kuukautta;

6) edellä 1–5 alakohdassa tarkoitettujen sopimusten puitesopimukset.

Mitä tässä laissa säädetään konsernista ja ryhmästä sovelletaan myös talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettuun yhteenliittymään. Mitä tässä laissa säädetään konsernin ja ryhmän emoyrityksestä, sovelletaan myös yhteenliittymän keskusyhteisöön. Mitä tässä laissa säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös jäsenluottolaitokseen ja muuhun yhteenliittymään kuuluvaan yritykseen kuin keskusyhteisöön.

Sen lisäksi, mitä edellä 1 §:ssä säädetään, laitoksella tarkoitetaan 4–14 luvussa kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä.

Virastolain 4 luvussa tarkoitettujen vakausmaksujen käyttö ei ole poikkeuksellista julkista rahoitustukea.

4§

Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan pankkiviranomainen

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kriisinratkaisudirektiivillä* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU;

2) *Euroopan pankkivalvonta-asetuksella* Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1093/2010;

3) *luottolaitosdirektiivillä* oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU; (18.6.2021/529).

4) *Euroopan pankkiviranomaisella* Euroopan pankkivalvonta-asetuksessa tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaista.

5§

Euroopan unionin tekniset standardit

Tämän lain lisäksi kriisinratkaisudirektiivissä tarkoitetuissa Euroopan komission, jäljempänä *komissio*, asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa on säännöksiä kriisinratkaisusta.

6§

Lain tavoitteet ja yleiset soveltamisperiaatteet

Viraston on soveltaessaan tätä lakia otettava huomioon seuraavat kriisinratkaisun yleiset tavoitteet:

- 1) laitoksen kriittisten toimintojen jatkuminen;
- 2) laitosten välisten tartuntavaikutusten ja muiden rahoitusmarkkinoiden vakautta vaarantavien häiriöiden ehkäiseminen ja markkinakurin edistäminen;
- 3) julkisten varojen suojaaminen huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä;
- 4) suojattujen tallettajien ja sijoittajien sekä laitosten hallussa olevien asiakasvarojen turvaaminen.

(29.3.2019/406).

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiessään viraston on pyrittävä myös varallisuusarvojen säilyttämiseen ja kriisinratkaisun kustannusten minimointiin. Jos 1 momentissa tarkoitetut tavoitteet ovat keskenään ristiriidassa, viraston on päättäessään tämän lain soveltamisesta punnittava eri tavoitteiden

tärkeyttä ja otettava tavoitteet huomioon siten, että tavoitteet kokonaisuutena voidaan parhaiten saavuttaa.
(29.3.2019/406).

Viraston on tätä lakia soveltaessaan otettava huomioon muun ohessa laitoksen ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun yrityksen:

- 1) liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus;
- 2) oikeudellinen muoto ja omistusrakenne;
- 3) riskiprofiili;
- 4) sidokset muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;
- 5) kuuluminen EU:n vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen piiriin;
- 6) harjoittama sijoituspalvelulain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelujen tarjoaminen.
(28.12.2017/1084).

7§

Lainvalintaa koskevat säännökset

Tämän lain säännöksiä kriisinratkaisuvälineistä ja -valtuuksista sovelletaan laitoksen toisessa ETA-valtiossa oleviin varoihin ja velkoihin, jollei tästä laista tai liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 24 a–24 k §:ssä säädetyistä lainvalintasäännöksistä muuta johdu.

II OSA

VARAUTUMINEN KRIISINRATKAISUUN

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

1§

Velvollisuus laatia kriisinratkaisusuunnitelma

Viraston on laadittava Finanssivalvontaa ja merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan laitokselle kriisinratkaisusuunnitelma. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka virasto voi toteuttaa, jos kriisihallintoon asettamisen edellytykset täyttyvät. Suunnitelmassa on yksilöitävä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien aineelliset esteet ja tarvittaessa esitettävä esteiden poistamiseksi tarvittavat olennaiset toimenpiteet.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta laitokseen, joka kuuluu ryhmään, josta on 5 §:n mukaan laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma.

Kriisinratkaisusuunnitelmaan on sisällytettävä toimintavaihtoehtoja laitospoikkeuksien ratkaisemiseksi sekä laajan rahoitustoimialan tai rahoitusjärjestelmän epävakauden korjaamiseksi.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että laitokselle myönnetään:

- 1) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
- 2) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiustukea; tai
- 3) keskuspankin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin poikkeuksellisin ehdoin antamaa maksuvalmiustukea.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on annettava selvitys siitä, miten ja milloin laitos voi hakea keskuspankin tukea ja yksilöitävä mahdolliset vakuuskelpoiset varat.

Virasto voi velvoittaa laitoksen avustamaan kriisinratkaisusuunnitelman laadinnassa ja suunnitelman päivittämisessä.

Virasto voi päättää, että laitoksen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvien yritysten on ylläpidettävä yksityiskohtaista luetteloa rahoitus sopimuksista, joissa laitos tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys on osapuolena. Virasto voi määrätä ajankohdan, johon mennessä edellä mainitun luettelon laatimisesta on huolehdittava ja toimitettava virastolle tiedot sopimuksista.

2§

Kriisinratkaisusuunnitelman tarkastaminen

Viraston on tarkastettava laitoksen kriisinratkaisusuunnitelmat vuosittain.

Kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava laitoksen oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen jokaisen sellaisen muutoksen jälkeen, joka voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista. Laitoksen ja Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava virastolle muuttuneet tiedot.

Kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen tai 6 luvussa säädettyjen toimenpiteiden jälkeen. (26.3.2021/234).

3§

Kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot III osassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamisesta laitokseen.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset kriisinratkaisusuunnitelman sisällölle asetettavista vaatimuksista.

4§

Kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi tarvittavat tiedot

Laitoksen on toimitettava virastolle kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi, ylläpitämiseksi ja täytäntöön panemiseksi tarvittavat tiedot ja selvitykset. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi tarvittavista tiedoista ja selvityksistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja selvitykset ovat Finanssivalvonnan hallussa, Finanssivalvonnan on viraston pyynnöstä toimitettava virastolle tiedot ja selvitykset.

5§

Velvollisuus laatia konsernin kriisinratkaisusuunnitelma

Jos konsernin emoyritys ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma yhteistoiminnassa konsernin ulkomaisten tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisien kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden sijaintivaltion kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja ryhmät. (26.3.2021/234).

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on yksilöitävä seuraaviin konserniyrityksiin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet:

- 1) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
- 2) unionissa sijaitsevat konserniin kuuluvat tytäryritykset;
- 3) 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut yhteisöt;
- 4) unionin ulkopuolella sijaitsevat konserniin kuuluvat tytäryritykset.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on laadittava 4 §:n nojalla toimitettujen tietojen perusteella.

6§**Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö**

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on:

- 1) esitettävä kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet sekä esitettävä näiden toimenpiteiden yhteensopivuus 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin eri toimintavaihtoehtoihin ja vaikutukset muihin konserniyhteisöihin sekä emo- ja tytäryrityksiin;
- 2) tarkasteltava, missä määrin kriisinratkaisuvälineitä voidaan soveltaa ja kriisinratkaisuvältyksia käyttää koordinoitusti kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin ja tarkasteltava toimenpiteitä, joiden avulla helpotetaan konsernin tai sen osan myyntiä kolmannelle osapuolelle ja tunnistettava koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;
- 3) esitettävä tarvittaessa yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden viranomaisten kanssa;
- 4) yksilöitävä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat välttämättömät toimet;
- 5) esitettävä muut lisätoimet, joita virasto aikoo soveltaa kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluviin yhteisöihin;
- 6) esitettävä, miten kriisinratkaisutoimet rahoitetaan, ja periaatteet siitä, miten siihen liittyvät vastuut jaetaan eri ETA-valtioiden kesken;
- 7) esitettävä sellaisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena oleviin ryhmiin, kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet ja vaikutukset muihin ryhmän yhteisöihin ja kriisinratkaisun kohteena oleviin ryhmiin, jos ryhmä muodostuu useammasta kriisinratkaisun kohteena olevasta ryhmästä.

(26.3.2021/234)

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että sille myönnetään 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua rahoitustukea tai maksuvalmiustukea. Kriisinratkaisutoimien rahoituksesta aiheutuvien vastuiden jakoperiaatteet on vahvistettava tasapuolisesti ja niissä on erityisesti otettava huomioon 14 luvun 13 §:ssä säädetyt perusteet, niiden vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen sekä kaikkien ryhmäkriisinratkaisuun osallistuvien jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on oltava kuvaus 3 luvun 2 §:n mukaisesta purkamismahdollisuuksien arvioinnista.

7§**Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan liittyvä menettely**

Konsernin emoyrityksen on toimitettava sitä koskevat ja viraston määräämässä laajuudessa muita konserniyrityksiä koskevat 4 §:n mukaiset tiedot ja selvitykset virastolle.

Viraston on välitettävä 1 momentin mukaisesti toimitetut tiedot:

- 1) Euroopan pankkiviranomaiselle;
- 2) konserniin kuuluvien tytäryritysten kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille;
- 3) niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa konserniin kuuluvan laitoksen merkittävä sivuliike sijaitsee siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista;
- 4) luottolaitosdirektiivin 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille;
- 5) niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joihin 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut yritykset ovat sijoittautuneet.

Viraston on toimitettava 2 momentissa tarkoitetuille viranomaisille kaikki ne tiedot, joilla on olennaista merkitystä näiden viranomaisten tehtävien hoitamiselle.

Virasto ei ole velvollinen välittämään kolmannen maan tytäryritystä koskevia tietoja ilman tämän tytäryrityksen valvontaviranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumusta.

Viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma ja käsiteltävä suunnitelma ja sen muutokset 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa kuultuaan konserniin kuuluvien laitosten ja merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia. Virasto voi kutsua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen osallistumaan tässä momentissa tarkoitettun asian käsittelyyn, jos kyseisessä maassa on konserniin kuuluvia yrityksiä tai merkittäviä sivuliikkeitä.

Viraston on tarkastettava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma vuosittain.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava konsernin oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen jokaisen sellaisen muutoksen jälkeen, joka voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista.

8§

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman hyväksyminen

Virasto päättää konsernin kriisinratkaisusuunnitelman hyväksymisestä yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen viranomaisten kanssa on pyrittävä tekemään yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona virasto on välittänyt 4 §:ssä tarkoitettut tiedot.

Jos 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä 2 momentissa säädetyssä määräajassa, viraston on tehtävä päätös konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta. Päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaumat ja päätös on toimitettava konsernin emoyritykselle.

Viraston on 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tehtävä päätös erillisestä kriisinratkaisusuunnitelmasta viraston toimivaltaan kuuluville tytäryrityksille, tarvittaessa suomalaista kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää varten. Päätöksestä on käytävä ilmi 3 momentissa tarkoitettun erimielisyyden syyt ja siinä otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaumat. Viraston on ilmoitettava päätöksensä muille 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettun kriisinratkaisukollegion jäsenille. (26.3.2021/234)

Jos virasto tai muu 1 momentissa tarkoitettu viranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on 5 momentissa mainitussa artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 3 tai 4 momentissa tarkoitettu päätös.

Viraston on 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, jossa yhteistä päätöstä ei ole saatu tehdyksi, tunnustettava muun kriisinratkaisuviranomaisen tekemä sen toimivaltaan kuuluvia tytäryrityksiä koskeva päätös ja sovellettava sitä.

Jos virasto arvioi, että 1 momentissa tarkoitettua konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskeva erimielisyys vaikuttaa valtion talouspoliittiseen vastuuseen, sen on käynnistettävä konsernin kriisinratkaisusuunnitelman uudelleen arviointi, johon sisältyy omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

9§

Kriisinratkaisusuunnitelmia koskeva tiedonantovelvollisuus

Viraston on toimitettava tässä luvussa tarkoitetut kriisinratkaisusuunnitelmat ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat sekä niihin tehdyt muutokset Finanssivalvonnalle.

Viraston on toimitettava laitokselle kriisinratkaisusuunnitelman tiivistelmä. (11.3.2022/154).

10 §**Yksinkertaistetut velvoitteet tietyille laitoksille**

Viraston on ottaen huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädettyt tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä laitoksen asettamisesta konkurssiin aiheutuvat vaikutukset rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin laitoksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin, määriteltävä kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädetystä seuraavista vaatimuksista:

- 1) kriisinratkaisusuunnitelmaan sisällytettävät tiedot;
- 2) kriisinratkaisusuunnitelmaa ja sen päivittämistä koskevat määräajat;
- 3) 4 §:n mukaan laitokselta tarvittavien tietojen sisältö;
- 4) 3 luvun 1 §:ssä tarkoitetun laitoksen ja 2 §:ssä tarkoitetun konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointia varten tarvittavat tiedot.

Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen 1 momentissa tarkoitetun arvioinnin tekemistä.

Viraston on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

11 §**Yhteenliittymää koskevat velvoitteet**

Virasto voi päättää, ettei 1–9 §:ää sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään kuuluvaan laitokseen, joka on luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti kokonaan tai osittain vapautettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetuista vakavaraisuusvaatimuksista.

Jos laitos on vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti, sovelletaan tämän luvun 1–9 §:ää konsolidoinnin perusteella laitoksen keskusyhteisöön ja siihen EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin.

Sellaisen laitoksen kriisinratkaisusuunnitelma, joka kuuluu YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun Euroopan keskuspankin valvonnan piiriin, tai jolla on huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, on laadittava 1–4 §:n mukaisesti.

Laitoksella on 3 momentissa tarkoitettu huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, jos sen varojen:

- 1) kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai
- 2) osuus kotivaltion bruttokansantuotteesta ylittää 20 prosenttia ja varojen kokonaisarvo ei alita viittä miljardia euroa.

Viraston on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

12 §**EU:n kriisinratkaisuasetauksen soveltaminen**

EU:n kriisinratkaisuasetauksessa säädetään EU:n yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvasta kriisinratkaisun suunnittelusta. Asetuksen 8 artiklassa säädetään niistä yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat EU:n kriisinratkaisuasetauksen 42 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston on laadittava ja hyväksyttävä, 9 artiklassa muista kuin edellä mainitusta yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava ja hyväksyttävä ja 11

artiklassa kriisinratkaisuneuvoston oikeudesta soveltaa kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnassa yksinkertaistettuja velvoitteita ja vapautuksia.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1§

Velvollisuus arvioida laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet

Viraston on arvioitava, voidaanko laitos purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla ilman poikkeuksellista julkista rahoitustukea taikka keskuspankin hätärahoituksena tai poikkeuksellisin ehdoin antamaa maksuvalmiustukea. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa. Jos laitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike, viraston on myös kuultava sivuliikkeen osalta toimivaltaista kriisinratkaisuviranomaista, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta.

Laitos voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

- 1) se voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä; taikka
- 2) sen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitoksen kriittisten toimintojen jatkuvuus turvataan.

(26.3.2021/234).

Laitoksen purkamisesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

(26.3.2021/234).

Viraston on arvioitava laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet samanaikaisesti, kun se 2 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti laatii tai tarkastaa laitosta koskevan kriisinratkaisusuunnitelman. Viraston on tehtävä Euroopan pankkiviranomaiselle ilmoitus, jos se arvioi, ettei laitos täytä tässä pykälässä säädettyjä purkamisen tai uudelleen järjestelyn edellytyksiä.

2§

Velvollisuus arvioida purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on arvioitava yhdessä konsernin tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa, voidaanko konserni purkaa tai sen toiminta uudelleen järjestää 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Arviota tehtäessä viraston on kuultava Finanssivalvontaa ja konserniin kuuluvien tytäryritysten valvonnasta vastaavia viranomaisia sekä niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa ryhmään kuuluvan laitoksen merkittävä sivuliike sijaitsee, siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista.

Konserni voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

- 1) konserniin kuuluvat laitokset voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä; tai
- 2) konserniin kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitosten kriittisten toimintojen jatkuvuus turvataan, joko erottamalla ne muista toiminnoista, jos tämä voidaan tehdä vaivattomasti ja ilman tarpeetonta viivytystä, tai muulla käytettävissä olevalla tavalla.

(26.3.2021/234).

Konsernin purkamisesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

(26.3.2021/234).

Tässä pykälässä tarkoitettu arvio on käsiteltävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitetussa kriisinratkaisukollegiossa noudattaen tämän luvun 5 §:ssä säädettyä menettelyä.

Konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi on tehtävä samanaikaisesti, kun ryhmän kriisintarkkailusuunnitelma laaditaan tai tarkastetaan. Arviota tehtäessä on noudatettava 2 luvun 8 §:ssä säädettyä päätöksentekomenettelyä.

Viraston on ilmoitettava viivytyksettä Euroopan pankkiviranomaiselle, jos konsernia ei voida pitää purkamiskelpoisena.

Jos virasto vastaa konsernin ryhmäkriisintarkkailusta ja konserni muodostuu useammasta kriisintarkkailun kohteena olevasta ryhmästä, sen on arvioitava konsernin lisäksi jokaisen kriisintarkkailun kohteena olevan ryhmän osalta, voidaanko se purkaa tai sen toiminta uudelleen järjestää 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Mitä 2 luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään konsernin kriisintarkkailusuunnitelmaa koskevasta menettelystä ja päätöksenteosta, sovelletaan myös tämän momentin mukaiseen menettelyyn. (26.3.2021/234).

3§

Arviointiin vaikuttavat seikat

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisintarkkailudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset seikoista, jotka viraston on vähintään otettava huomioon arvioidessaan 1 ja 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymistä.

4§

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Jos virasto toteaa 1 §:n mukaisessa arviossaan Finanssivalvontaa kuultuaan, että laitoksen purkamiselle tai toiminnan uudelleenjärjestämiselle on olemassa olennainen este, sen on ilmoitettava asiasta kirjallisesti laitokselle, Finanssivalvonnalle ja niiden valtioiden kriisintarkkailuviranomaisille, joissa laitoksella on merkittävä sivuliike.

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että:

1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättynä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen; tai

2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

(26.3.2021/234).

Viraston on arvioitava, riittävätkö laitoksen 2 momentin mukaisesti ehdottamat toimenpiteet poistamaan viraston havaitseman esteen. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa. Jos virasto katsoo, etteivät laitoksen ehdottamat toimenpiteet riitä poistamaan estettä, viraston on vaadittava laitosta toteuttamaan viraston yksilöimät toimenpiteet, joilla este voidaan poistaa. Viraston on ilmoitettava vaadittavista toimenpiteistä kirjallisesti laitokselle, jonka on kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta esitettävä suunnitelma niiden toteuttamisesta. Viraston on toimenpidevaatimuksista päättäessään perusteltava, miksi viraston ehdottamat toimet ovat tarpeen ja laitoksen ehdottamat ovat riittämättömiä. Viraston on toimenpidevaatimuksista päättäessään otettava huomioon purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen sekä toimenpiteiden vaikutus laitoksen liiketoimintaan, sen toiminnan vakauteen ja laitoksen vaikutukseen kansantalouteen.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

1) konsernin sisäisten rahoitussopimusten sisällön ja tarpeen uudelleenarviointi ja palvelusopimusten laatiminen joko konserniyritysten tai konsernin ulkopuolisten yritysten kanssa kriittisten toimintojen tarjoamisen turvaamiseksi; (1.12.2017/821).

2) laitoksen vastuiden rajoittaminen;

3) kriisinratkaisun kannalta merkityksellisten lisätietojen toimittaminen virastolle pyynnöstä tai säännöllisesti;

4) laitoksen yksilöityjen varojen myynti;

5) laitoksen yksittäisten liiketoimintojen rajoittaminen tai lopettaminen;

6) liiketoiminnan tai tuotteiden myynnin rajoittaminen;

7) laitoksen oikeudellisten tai toiminnallisten rakenteiden muuttaminen siten, että laitoksen kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti muista toiminnoista sovellettaessa 9–11 luvussa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä; (1.12.2017/821).

8) laitoksen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen laitoksen kotivaltioon tai laitoksen emoyrityksen kotivaltioon;

9) laitoksen suorittama 8 luvussa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlasku omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi; (26.3.2021/234).

10) muut kuin 9 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi mukaan lukien erityisesti laitoksen liikkeeseen laskemien hyväksyttävien velkojen tai laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ehtojen uudelleen neuvottelu sen varmistamiseksi, että viraston 6 luvussa tarkoitettu päätös rahoitusvälineen arvon alentamisesta on pantavissa täytäntöön siinä valtiossa, jonka lakia rahoitusvälineeseen sovelletaan; (26.3.2021/234).

11) erillisen rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen ja laitoksen siirtäminen sen määräysvaltaan, jos:

a) se on välttämätöntä laitoksen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että tässä laissa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden käytöllä olisi haitallisia vaikutuksia konserniin kuuluviin muihin kuin rahoitusalan yrityksiin; ja

b) laitos on rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

(26.3.2021/234).

12) laitoksen velvoittaminen toimittamaan suunnitelma, jolla palautetaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattaminen sekä tarvittaessa kokonaislisäpääomavaatimuksen noudattaminen; (26.3.2021/234).

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

a) omiin varoihin luettavat rahoitusvälineet Finanssivalvonnan suostumuksen jälkeen; ja

b) 8 luvun 7 g §:ssä ja 7 e §:n 4 momentin 3–11 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velat.

(26.3.2021/234).

Ennen kuin virasto esittää laitokselle 3 momentissa tarkoitetun toimenpidevaatimuksen, sen on arvioitava kyseisen toimenpiteen mahdollinen vaikutus laitokseen, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä toisten ETA-valtioiden ja Euroopan unionin rahoitusjärjestelmän vakauteen. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa ja tarvittaessa myös Suomen Pankkia ja valtiovarainministeriötä.

Laitoksen kriisinratkaisusuunnitelman laatiminen ja yhteisen päätöksen tekeminen ryhmän kriisinratkaisuehdotuksen hyväksymisestä on keskeytettävä, kunnes virasto on päättänyt toimenpiteistä olennaisen esteen poistamiseksi.

5 § (26.3.2021/234)

Purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitetussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden konserniyritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä ja niiden tytäryrityksissä. Mitä edellä tässä pykälässä säädetään tytäryrityksistä, sovelletaan myös 1 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin yhtiöihin silloin kuin ne ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä. Päätöstä tehtäessä on kuultava ryhmän Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65 b §:ssä tarkoitettua valvontakollegiota sekä merkittävien sivuliikkeiden osalta toimivaltaisia kriisinratkaisuviranomaisia, jos päätöksellä on olennaisia vaikutuksia sivuliikkeen kannalta.

Viraston on tätä pykälää soveltaessaan laadittava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Euroopan pankkiviranomaisen kanssa asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se konsernin emoyritykselle, tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille ja merkittävien sivuliikkeiden kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille. Kertomusta laadittaessa on kuultava konserniin kuuluvien laitosten valvonnasta vastaavia viranomaisia. Kertomuksessa on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konsernissa ja kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä sekä vaikutuksia konsernin liiketoimintaan sekä suositeltava oikeasuhtaisia ja kohdistettuja toimenpiteitä, joiden virasto arvioi olevan tarpeen näiden esteiden poistamiseksi.

Konsernin emoyritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitetun kertomuksen, ehdottaa virastolle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos kertomuksessa yksilöidyt esteet johtuvat ryhmän 4 §:n 2 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetusta tilanteesta, konsernin emoyrityksen on kahden viikon kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut tämän pykälän 2 momentissa tarkoitetun kertomuksen, ehdotettava virastolle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä tarvittaessa kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Viraston on arvioitava, riittävätkö konsernin emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet tehokkaasti puuttumaan tai poistamaan viraston havaitseman 4 §:n 2 momentin 1 tai 2 kohdassa säädetyn esteen. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa. (16.2.2023/195)

Jos emoyritys on esittänyt 3 tai 4 momentin mukaisesti vaihtoehtoisia toimenpiteitä, viraston on ilmoitettava niistä Finanssivalvonnalle, Euroopan pankkiviranomaiselle ja tytäryhtiöiden kriisinratkaisuviranomaisille sekä merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisille, jos toimenpiteillä on olennaisia vaikutuksia sivuliikkeen kannalta. Viraston on pyrittävä siihen, että kriisinratkaisukollegiossa tehdään neljän kuukauden kuluessa emoyrityksen 3 momentissa tarkoitettujen vaihtoehtoisten toimenpiteiden toimittamisesta yhteinen päätös olennaisten esteiden yksilöimisestä ja niiden poistamiseksi vaadittavista toimenpiteistä. Jos konsernin emoyritys ei ole esittänyt vaihtoehtoisia toimenpiteitä, yhteinen päätös on tehtävä yhden kuukauden kuluessa 3 momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymisestä. Yhteinen päätös on tehtävä kahden viikon kuluessa konsernin emoyrityksen 4 momentin mukaisten toimenpide-ehdotusten toimittamisesta. Toimenpiteistä päätettäessä on otettava huomioon niiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konserni harjoittaa toimintaa. Päätöstä tehtäessä viraston on kuultava sivuliikkeiden toimivaltaisia kriisinratkaisu- ja valvontaviranomaisia. Viraston on annettava yhteispäätös kirjallisesti tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 momentissa tarkoitetussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka toteutetaan konsernin tasolla. Viraston päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on annettava päätös tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos toinen kriisinratkaisuviranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 5 momentissa säädetty määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 5 momentissa säädetyn määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 6 momentissa tarkoitettu päätös.

Mitä 6–8 momentissa säädetään, sovelletaan myös virastoon, kun se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen. Konsernin emoyrityksen sijaan viraston päätös annetaan tällöin tiedoksi kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

6§

Konsernin purkamisen ja uudelleenjärjestämisen esteiden poistaminen tilanteessa, jossa konsernin kriisinratkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen tehtäviin

Tilanteessa, jossa konsernin kriisinratkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen tehtäviin ja virasto on konserniin kuuluvan tytäryhtiön toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen, viraston on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden toimivaltaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä. Viraston on annettava 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu kertomus tiedoksi niille konsernin tytäryhtiöille, joiden toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen se on.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 §:n 5 momentissa mainitussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistetaan suomalaiseen tytäryritykseen. Viraston on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten esittämät näkemykset. Viraston on annettava päätös tiedoksi suomalaiselle tytäryritykselle sekä konsernin ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisun suunnittelusta vastaavalle kriisinratkaisuviranomaiselle. (26.3.2021/234).

Jos toinen kriisinratkaisuviranomainen on saattanut asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 5 §:n 5 momentissa säädetty määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi mainitun määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös. (26.3.2021/234).

Virasto voi saattaa 1 momentissa tarkoitettun asian Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi.

7§

Ennakollinen toimivalta

Virasto voi ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon velvoittaa laitoksen aloittamaan neuvottelut mahdollisten ostajien kanssa laitoksen varojen tai liiketoimintojen luovutuksesta, jos:

- 1) virasto on saanut Finanssivalvonnalta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tarkoitettun ilmoituksen;
- 2) virastolla on painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai
- 3) luottolaitos on ilmoittanut virastolle tarvitsevansa julkista pääoma- tai maksuvalmiustukea, joka on tarkoitettu turvaamaan rahoitusmarkkinoiden toiminta niiden vakavissa häiriötilanteissa.

8§

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 10 artiklassa säädetään laitoksen ja konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista ja toimenpiteistä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi.

III OSA**KRIISINRATKAISU****4 luku****Laitoksen asettaminen kriisihallintoon****1§****Kriisihallintoon asettamisen edellytykset**

Laitos voidaan asettaa kriisihallintoon, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) laitos on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;
- 2) olosuhteet huomioon ottaen ei voida kohtuudella olettaa, että muilla toimenpiteillä voitaisiin kohtuullisessa ajassa turvata laitoksen toiminnan jatkuminen 1 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tavoitteita vaarantamatta;
- 3) laitoksen asettaminen kriisihallintoon on tarpeen tärkeän yleisen edun turvaamiseksi.

Laitos on 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos se:

- 1) rikkoo tai sen voidaan arvioida todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkovan sille toimiluvan voimassaolon jatkamiseksi asetetun vaatimuksen;
- 2) on kykenemätön tai sen voidaan arvioida todennäköisesti lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön suoriutumaan velvoitteistaan; tai
- 3) tarvitsee toimintansa jatkamiseksi sellaista poikkeuksellista julkista tukea, joka ei ole tilapäinen valtion takaus keskuspankin tarjoamalle maksuvalmiusjärjestelylle tai laitoksen varainhankinnalle, tai laitoksen tilapäistä pääomittamista tavanomaisin ehdoin, silloin kun tässä kohdassa tarkoitettun toimenpiteen kohteena oleva laitos ei täytä 1 ja 2 kohdassa tai 6 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, ja kun nämä toimet ovat välttämättömiä vakavan häiriön korjaamiseksi rahoitusmarkkinoilla, eikä toimilla kateta tappioita, joita laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii lähitulevaisuudessa. (11.3.2022/154).

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu laitoksen pääomittaminen on rajoitettava lisäyksiin, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan puuttua Euroopan keskuspankin, Euroopan pankkiviranomaisen tai Finanssivalvonnan toteuttamien, kansallisella, Euroopan unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien, omaisuuserien laadun tarkastelujen tai vastaavien menettelyjen perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka toimivaltainen viranomainen soveltuvin osin on vahvistanut. (11.3.2022/154).

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy, jos kriisihallintoon asettaminen on oikeasuhtainen ja tarpeellinen keino yhden tai useamman 1 luvun 6 §:n 1 momentin mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi eikä tavoitteita voida vastaavalla tavalla saavuttaa asettamalla laitos konkurssiin tai selvitystilaan. (1.12.2017/821).

Laitoksen hallituksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viivytyksettä, jos se katsoo laitoksen täyttävän 1 momentin 1 kohdassa säädetty edellytykset. Finanssivalvonnan on viivytyksettä ilmoitettava tämän momentin mukaisesti saadusta ilmoituksesta virastolle.

Jos virasto tai Finanssivalvonta arvioi, että laitos täyttää 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset, niiden tulee toimittaa tieto arviostaan toisilleen sekä:

- 1) laitoksen tai ryhmän sivuliikkeen toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle;
- 2) Suomen Pankille ja Euroopan keskuspankille;

- 3) mahdolliselle laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta vastaavalle viranomaiselle;
- 4) valtiovarainministeriölle;
- 5) Euroopan järjestelmäriskineuvostolle.

2§

Päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon

Viraston on saatuaan Finanssivalvonnalta 1 §:n 4 tai 5 momentissa tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen taikka Finanssivalvontaa kuultuaan omasta aloitteestaan arvioitava, täyttyvätkö tämän luvun 1 §:ssä säädetty edellytykset. Jos virasto arvioi, että edellytykset eivät täyty, sen tulee tehdä päätös olla asettamatta laitosta kriisihallintoon. Jos edellytykset täyttyvät, viraston on tehtävä päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon. Päätöksestä asettaa laitos kriisihallintoon on käytävä ilmi vähintään: (26.3.2021/234).

- 1) päivämäärä ja kellonaika, josta alkaen laitokseen sovelletaan kriisinratkaisumenettelyä;
- 2) laitoksen velvollisuus julkistaa päätös 4 §:n mukaisesti;
- 3) tämän lain mukaiset toimenpiteet, joista kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt asettaessaan laitoksen kriisihallintoon.

Kun laitos on 1 momentissa tarkoitetulla päätöksellä asetettu kriisihallintoon, virasto voi määrätä laitoksen toimintaa, varallisuutta ja velkoja koskevista toimenpiteistä niin kuin tässä laissa jäljempänä säädetään.

Jos virasto 1 momentissa tarkoitetun päätöksen jälkeen tekee päätöksen 8–11 luvussa tarkoitetun kriisinratkaisuvälineen käyttämisestä, päätöksen sisältöön sovelletaan 1 momenttia, sen tiedoksiantamiseen 3 §:ää ja julkistamiseen 4 §:ää.

Jos 5 luvun 1 §:n mukaisesti tehty arvonmääritys osoittaa mainitun luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, että edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon eivät täyty, viraston on peruttava tämän luvun 2 §:n mukainen päätös asettaa laitos kriisihallintoon. Päätöksen peruminen tulee antaa välittömästi tiedoksi 3 §:ssä mainituille tahoille sekä julkistaa 4 §:n mukaisesti.

Muutoksenhausta viraston päätökseen asettaa laitos kriisihallintoon sekä 3 ja 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään 17 luvun 3 §:ssä.

3§

Päätöksen tiedoksianto

Viraston on viivytyksettä annettava 2 §:ssä tarkoitettu päätös tiedoksi:

- 1) päätöksen kohteena olevalle laitokselle;
- 2) Finanssivalvonnalle ja Euroopan keskuspankille;
- 3) kriisihallintoon asetetun laitoksen sivuliikkeen toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle;
- 4) mahdolliselle laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta vastaavalle viranomaiselle;
- 5) Suomen Pankille;
- 6) valtiovarainministeriölle;
- 7) Euroopan järjestelmäriskineuvostolle;
- 8) Euroopan valvontaviranomaisille;
- 9) komissiolle;

10) selvitysjärjestelmien ylläpitäjille, jos laitos on eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmien ehdoista annetun lain (1084/1999) 2 §:ssä tarkoitettu selvitysosapuoli.

4§

Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
- 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
- 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla;
- 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla;
- 5) virallisessa lehdessä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tiivistelmässä on oltava kuvaus päätöksen vaikutuksesta laitoksen hallintoelinten toimivaltaan, laitoksen sopimuspuolten asemaan ja erityisesti vähittäisasiakkaisiin sekä talletussuojaa koskevien periaatteiden soveltamisesta.

Viraston on lisäksi ilmoitettava päätöksestä Euroopan unionin virallisessa lehdessä sekä kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä asianomaisten valtioiden virallisella kielellä niissä ETA-valtioissa, joissa päätöksen piiriin kuuluvalla laitoksella on sivuliike tai joissa laitos tarjoaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tai sijoituspalvelulaissa tarkoitettuja palveluja. Viraston on ilmoitettava myös päätöksen voimassaolon päättymisestä.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettua päätöstä koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhakuaika ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Päätös on voimassa riippumatta siitä, onko ilmoitus julkaistu.

Jos menettelyn kohteena olevan laitoksen osakkeet, osuudet tai velkasitoumukset ovat kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on julkistettava, miten arvopaperimarkkinalain (746/2012) nojalla julkistettavat tiedot pidetään yleisön saatavilla.

Jos menettelyn kohteena olevan laitoksen osakkeet, osuudet tai velkasitoumukset eivät ole kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla, 2 momentissa tarkoitettut tiedot on toimitettava laitoksen tiedossa oleville osakkeen- tai osuudenomistajille sekä velkojille.

Jos 1 momentissa tarkoitettulla päätöksellä lykätään tai muuten rajoitetaan laitoksen sopimuspuolen lain ja sopimuksen mukaisten oikeuksien toteuttamista, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on julkistettava lykkäyksen tai rajoituksen kesto ja ehdot sekä, jos lykkäyksen tai rajoituksen kestoja tai ehtoja myöhemmin muutetaan, muutosten sisältö.

5§

Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon (26.3.2021/234)

Viraston on asettaessaan laitoksen kriisihallintoon samalla asetettava kriisihallintoon:

- 1) laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluva ryhmän emoyrityksen tytäryritys, jos se täyttää 2 momentin mukaiset edellytykset;
- 2) ryhmän emoyritys, jos se täyttää 1 §:ssä säädetyt edellytykset tai se on muuten tarpeen asettaa kriisihallintoon tämän lain tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ryhmään kuuluvassa laitoksessa tai koko ryhmässä.

Sovellettaessa 1 §:n 1 momenttia tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen, mainitussa momentissa tarkoitettuja edellytyksiä arvioitaessa on tarkasteltava sekä yksittäisen yrityksen vaatimuksia että ryhmän emoyrityksen konsolidoituja vaatimuksia.

Virasto voi asettaa kriisihallintoon samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitokset, jos ryhmä kokonaisuutena täyttää 1 §:ssä säädetty edellytykset. (26.3.2021/234).

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja monialan holdingyhtiön sekä emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, jos:

- 1) yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön tytäryritys täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) tämän momentin 2 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen kaatuminen luo riskin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiöön kohdistuvia toimenpiteitä.

(26.3.2021/234).

6§

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

Kriisinratkaisuvälineitä sovellettaessa ja kriisinratkaisuvälineitä käytettäessä on noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu:

- 1) laitoksen tappioista vastaavat laitoksen osakkeen- tai osuudenomistajat, pääomalainojen haltijat ja velkojat samassa etusijajärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa ja osakkeen- tai osuudenomistajien osakkeet tai osuudet mitätöidään samassa suhteessa kuin niiden arvoa alennetaan tappioiden kattamiseksi;
- 2) samassa asemassa tappionkattamisjärjestyksessä olevia velkoja ja muita rahoitusvälineiden haltijoita kohdellaan yhdenvertaisesti;
- 3) osakkeen- ja osuudenomistajille ja velkojille ei aiheudu suurempia tappioita kuin mitä heille olisi aiheutunut, jos laitos olisi kriisihallinnon asemesta asetettu konkurssiin;
- 4) virasto nimeää laitokselle uuden hallituksen, toimitusjohtajan ja ylimmän johdon, jollei se vaaranna kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttamista.

Jos kriisihallintoon asetettu laitos on sellaisen konsernin emo- tai tytäryritys, johon kuuluu yksi tai useampi toisessa ETA-valtiossa sijaitseva yritys, kriisinratkaisutoimenpiteet on toteutettava siten, että muille konserniyrityksille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakaudelle kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa laitos toimii, sekä muissa ETA-valtioissa jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

7§

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 15 artiklassa säädetään kriisinratkaisua koskevista yleisistä periaatteista, 16 artiklassa rahoituslaitokseen ja 2 artiklan b kohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta ja 18 artiklassa kriisihallintoon asettamisen edellytyksistä ja kriisinratkaisumenettelystä.

5 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen

1§

Arvonmääritys

Viraston on viivytyksettä ennen 6 luvussa tarkoitettua osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvon alentamista ja ennen kriisinratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä huolehdittava, että laitoksen varat ja velat arvioidaan tässä luvussa säädetyllä tavalla (*arvonmäärittäminen*). Virasto voi noudattaa tämän luvun säännöksiä myös ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon. (26.3.2021/234).

Arvonmäärittäminen on perustuttava yleisesti käytössä oleviin menetelmiin ja, jollei Euroopan unionin, jäljempänä *EU*, valtiontukea koskevista säännöksistä muuta johdu, varovaisiin oletuksiin. Arvonmäärittäminen on oltava lopputulokseltaan kohtuullinen ja oikeudenmukainen.

2§

Arvioija

Edellä 1 §:ssä tarkoitetun arvonmäärittäksen suorittajalla (*arvioija*) on oltava sellainen koulutus ja kokemus, joka on tarpeen ottaen huomioon asianomaisen laitoksen toiminnan laatu ja laajuus sekä muut asiaan vaikuttavat seikat.

Arvioijan on oltava riippumaton virastosta ja muista viranomaisista sekä arvioitavasta laitoksesta ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvista muista yritysistä.

3 § (26.3.2021/234)

Arvonmäärittäksen tarkoitus

Arvonmäärittäksen tarkoituksena on luoda edellytykset viraston päätöksille siitä:

- 1) täyttyvätkö tässä laissa säädetty osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentamisen edellytykset taikka edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon;
- 2) mihin eri kriisinratkaisutoimenpiteisiin on mahdollisesti ryhdyttävä;
- 3) onko osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden lukumäärää alennettava ja kuinka paljon;
- 4) onko velkojen nimellisarvoa alennettava ja velkoja muunnettava osakkeiksi tai osuuksiksi ja kuinka paljon;
- 5) mitä varoja ja velkoja on luovutettava väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön perustamisen yhteydessä sekä kuinka paljon vastiketta on suoritettava kriisihallintoon asetetulle laitokselle ja sen osakkeen- tai osuudenomistajille;
- 6) mitä laitoksen varoja ja velkoja on luovutettava liiketoiminnan luovutuksen yhteydessä sekä mikä on luovutettavien varojen nettomääräinen markkina-arvo;
- 7) mikä on luovutettavien osakkeiden tai osuuksien määrä ja siirtohintatoteutettaessa liiketoiminnan luovutus siirtämällä laitoksen osakkeita tai osuuksia 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Lisäksi arvonmääräyksessä on varmistettava, että asianomaisen laitoksen kaikki mahdolliset tappiot todetaan sinä ajankohtana, jona kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan tai osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa alennetaan.

4§

Arvonmäärittästä täydentävät säännökset

Arvonmäärittäksessä on:

- 1) jaettava osakkeet tai osuudet, pääomalainat ja velat luokkiin sen mukaan, mikä niiden maksunsaantijärjestys on laitoksen selvitystilassa ja konkurssissa;
- 2) määritettävä kuhunkin 1 kohdassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvan rahoitusvälineen haltijalle maksettava määrä, jos laitos olisi asetettu konkurssiin.

Arvonmäärittäksessä on otettava huomioon, että virasto voi:

1) periä kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta ja kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä aiheutuneet kustannukset kriisihallintoon asetetulta laitokselta 7 luvun 2 §:n 3 momentin mukaisesti;

2) määrätä kriisihallintoon asetetun laitoksen maksamaan kriisinratkaisurahastoon korkoa tai maksuja rahaston varoista annetusta lainasta tai vakuudesta noudattaen, mitä kriisinratkaisurahaston varojen käytöstä erikseen säädetään.

Arvonmäärittämisessä ei saa olettaa, että laitokselle myönnetään kriisihallinnon aikana tai sen jälkeen poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua tai sellaista keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisia vakuuksia, maturiteettia tai korkoa koskevin ehdoin.

5§

Arvonmäärittämisestä laadittava selvitys ja sen liitteet

Arvonmäärittämisestä on laadittava kirjallinen selvitys, johon on liitettävä kirjanpitoon ja tilinpäätösasiakirjoihin perustuva:

1) päivitetty tase sekä selvitys laitoksen taloudellisesta tilanteesta;

2) arvio ja erittely varojen kirjanpitoarvosta, jota 3 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohtaa sovellettaessa voidaan täydentää varojen ja velkojen markkina-arvolla;

3) luettelo kirjanpidosta ja tilinpäätösasiakirjoista ilmenevistä veloista sekä tiedot vastaavista saatavista ja niihin velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain (1578/1992), jäljempänä *maksunsaantijärjestyslaki*, perusteella sovellettavasta maksunsaantijärjestyksestä;

4) luettelo varoista, joita laitos pitää hallussaan sellaisen kolmannen osapuolen lukuun, jolla on omistusoikeus varoihin.

6§

Arvonmäärittäksen hyväksyminen

Arvioijan on toimitettava arvonmäärittäminen viraston hyväksyttäväksi tämän määräämässä ajassa. Viraston on hyväksyttävä arvonmäärittäminen, jos se on tehty tämän lain mukaisesti eikä ole muuta painavaa syytä olla hyväksymättä sitä.

7§

Väliaikainen arvonmäärittäminen

Jos 1 §:ssä tarkoitettua arvonmäärittäystä ei voida tehdä ennen osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentamista tai ennen kriisinratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä asian kiireellisuuden tai muun painavan syyn vuoksi, viraston on arvioitava varat ja velat väliaikaisesti (*väliaikainen arvonmäärittäminen*). (26.3.2021/234).

Väliaikainen arvonmäärittäminen on tehtävä siinä määrin kuin se on mahdollista 1 §:n, 4 §:n 1 momentin ja 5 §:n mukaisesti.

Väliaikaisessa arvonmäärittämisessä on oltava varaus lisätappioiden varalta.

Sen estämättä, mitä 1 §:ssä säädetään virasto voi alentaa osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa ja ryhtyä kriisinratkaisutoimenpiteisiin väliaikaisen arvonmäärittäksen perusteella. (26.3.2021/234).

8§

Väliaikaisen arvonmäärittäksen täydentäminen lopulliseksi arvonmäärittämykseksi

Edellä 7 §:ssä tarkoitettu väliaikainen arvonmäärittäminen on ilman aiheutonta viivytystä täydennettävä lopulliseksi arvonmäärittämykseksi 1–6 §:n mukaisesti. Lopullinen arvonmäärittäminen voidaan tehdä joko erikseen tai samanaikaisesti 12 §:ssä tarkoitettujen arvioinnin kanssa.

Lopullisessa arvonmäärityksessä on lisäksi:

- 1) varmistettava, että tappiot otetaan täysimääräisesti huomioon laitoksen kirjanpidossa;
- 2) arvioitava tarve saatavien arvon korottamiseen tai lisävastikkeen suorittamiseen 9 §:n mukaisesti.

9 §

Velkojen arvonalennuksen peruminen ja lisävastikkeen suorittaminen

Jos 8 §:n mukainen arvonmääritys osoittaa, että laitoksen nettovarallisuuden arvo on korkeampi kuin väliaikaisessa arvonmäärityksessä arvioitu nettovarallisuuden arvo, viraston on korvattava erotuksesta aiheutunut vahinko erotusta vastaavilta osin:

- 1) perumalla 8 luvun mukaisen toteutetun velkojen arvon alentaminen;
- 2) määräämällä 10 luvussa tarkoitettu väliaikainen laitos tai 11 luvussa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö suorittamaan lisävastiketta luovutettavien varojen ja velkojen vastaanottajille.

10 §

Arvonmäärityksen liittäminen osaksi viraston päätöstä

Viraston on liitettävä tässä luvussa tarkoitettu arvonmääritys osaksi 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettua osakkeiden tai osuuksien arvon alentamista koskevaa päätöstä ja 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisuvälineiden soveltamista koskevaa päätöstä.

Arvonmääritykseen ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

11 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 20 artiklassa säädetään sen 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvonmäärityksestä.

12 § (26.3.2021/234)

Osakkeen- tai osuudenomistajien ja velkojen kohtelun arviointi

Viraston on viipymättä sen jälkeen, kun 6 luvussa tarkoitettu arvon alentaminen ja muuntaminen tai 8–11 luvussa tarkoitettut kriisinratkaisutoimenpiteet on toteutettu, huolehdittava sen arvioinnista, saavatko osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat sanotun päätöksen perusteella saman, paremman vai huonomman kohtelun kuin siinä tilanteessa, että laitos olisi arvon alentamisen tai kriisinratkaisutoimenpiteen asemesta asetettu konkurssiin. Arviointi on tehtävä erillään 1 §:ssä tarkoitettusta arvonmäärityksestä.

Arvioinnin laatijaan ja arvioinnin hyväksymiseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä säädetään arvioijasta ja 6 §:ssä arvonmäärityksen hyväksymisestä.

13 §

Arviointimenettely

Edellä 12 §:n mukaisessa arvioinnissa on määriteltävä ja arvioitava:

- 1) kohtelu, jonka osakkeen- tai osuudenomistajat tai velkojat olisivat saaneet, jos kriisihallintoon asetettu laitos, johon on kohdistettu kriisinratkaisutoimenpiteitä, olisi asetettu konkurssiin samalla hetkellä, jolloin päätös kriisihallintoon asettamisesta tehtiin;
- 2) tosiasiallinen kohtelu, jonka osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat ovat saaneet laitoksen kriisinratkaisussa;
- 3) mahdolliset erot 1 ja 2 kohdan mukaisessa kohtelussa.

Arvioinnissa on:

1) oletettava, että kriisihallintoon asetettu laitos, johon on kohdistettu kriisinratkaisutoimenpiteitä, olisi asetettu konkurssiin samalla hetkellä, jolloin päätös kriisihallintoon asettamisesta tehtiin;

2) oletettava, ettei kriisinratkaisutoimenpiteitä olisi suoritettu;

3) jätettävä ottamatta huomioon kriisihallintoon asetetulle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen tuki.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen (1.12.2017/821)

1§

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä (1.12.2017/821)

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitetun ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitetun toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädetyn edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu tämän momentin mukaisesti, jollei virasto päättä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisen arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia. (26.3.2021/234)

Viraston on ryhdyttävä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kriisihallintoon asettamisesta riippumatta, jos se katsoo, että:

1) toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä laitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi; tai

2) laitos tarvitsee poikkeuksellista julkista tukea.

(1.12.2017/821).

Laitoksella ei ole 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja toiminnan jatkamisen edellytyksiä, jos laitos on 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa eikä olosuhteet huomioon ottaen voida kohtuudella olettaa, että muilla kuin tässä pykälässä tarkoitetuilla toimenpiteillä voitaisiin kohtuullisessa ajassa turvata laitoksen toiminnan jatkuminen. Arvioitaessa, onko ryhmä kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, sovelletaan 4 luvun 1 §:n 2 momenttia laitoksen arvioimisesta.

Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna tukena ei pidetä sellaisen laitoksen pääomittamista tavanomaisin ehdoin, joka ei täytä 4 luvun 1 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tai 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Laitoksen osakkeiden tai osuuksien määrää on alennettava ja muita 1 momentissa tarkoitettuja rahoitusvälineitä alennettava ja muunnettava mainitussa momentissa tarkoitetuista oman pääoman eristä kääntäen samassa etusijajärjestyksessä kuin konkurssissa. Ensimmäisenä alennetaan ja muunnetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklassa tarkoitettu ydinpääoma, toisena 51 artiklassa tarkoitettu ensisijainen lisäpääoma, kolmantena 62 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma, jollei 54 artiklasta muuta johdu ja viimeisenä tämän pykälän 11 momentissa säädetty hyväksyttävät velat. Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentaminen ei muuta omistajan vastuuta alennettuun arvoon kohdistuvista velvoitteista tai mahdollisesta 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kohdistuvan muutoksenhaun perusteella määrättävästä vahingonkorvausvelvollisuudesta. (26.3.2021/234)

Tytäryrityksen osakkeiden tai osuuksien arvoa ei saa alentaa enempää kuin emoyrityksen vastaavia eriä.

Osake- tai osuuspääoman alentamiseen ei sovelleta, mitä siitä muualla laissa säädetään, lukuun ottamatta osake- tai osuuspääoman alentamisesta seuraavia voitonjakorajoituksia sekä velvollisuutta ilmoittaa osake- tai osuuspääoman alentaminen rekisteröitäväksi ja rekisteriviranomaisen velvollisuutta rekisteröidä osake- tai osuuspääoman alentaminen.

Mitä tässä luvussa säädetään osakkeista ja osuuksista sovelletaan myös säästöpankin kantarahasto-osuuksiin.

Virasto voi tämän pykälän mukaisista toimenpiteistä päättäessään päättää myös osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen muuttamisesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 18 §:ssä tarkoitetuksi osuuspankkiosakeyhtiöksi tai osakeyhtiöksi, talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitetun osuuskuntamuotoisen keskusyhteisön muuttamisesta osakeyhtiöksi ja säästöpankin muuttamisesta säästöpankkilain (1502/2001) 91 §:ssä tarkoitetuksi säästöpankkiosakeyhtiöksi. Kun talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettu osuuskuntamuotoinen keskusyhteisö muutetaan osakeyhtiöksi, keskusyhteisön mainitun lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupa raukeaa. (26.3.2021/234)

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sen estämättä, mitä laitoksen toimielinten toimivallasta muualla laissa säädetään.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4–11 kohdassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa juoksuaikaa koskevaa edellytystä. (26.3.2021/234)

2§

Muiden viranomaisten kuuleminen

Ennen 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Jos päätöksen kohteena oleva laitos kuuluu ryhmään, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, viraston on kuultava kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaista ja ilmoitettava vuorokauden kuluessa kuulemisesta asiasta Finanssivalvonnan lisäksi tälle valvontaviranomaiselle sekä virastoa vastaavalle sanotun toisen ETA-valtion viranomaiselle sekä kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisille. (26.3.2021/234)

Jos 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen kohteena on 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu tytäryritys tai 3 kohdassa tarkoitettu emoyritys, viraston on ilmoitettava asiasta myös kaikkien niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille ja virastoa vastaaville viranomaisille, joissa on tarkoitus tehdä 3 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa vastaava päätös.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on käytävä ilmi aiottu toimenpide ja sen perustelut. Ilmoituksessa on varattava viranomaisille mahdollisuus antaa lausunto ilmoituksen johdosta.

Kuultuaan muita viranomaisia viraston on ennen 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä arvioitava, onko päätöksen sijasta mahdollista siirtää laitokseen varoja laitoksen emoyrityksestä taikka toteuttaa luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja varhaisen puuttumisen toimenpiteitä.

Virasto ei saa tehdä 3 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua päätöstä, jos jokin tämän pykälän 1 tai 2 momentissa tarkoitettu viranomainen vastustaa päätöstä.

3§

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä (1.12.2017/821)

Jos laitos kuuluu samaan ryhmään toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa, viraston on päätettävä 1 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jos laitos on:

1) Suomeen rekisteröity tytäryritys, ryhmän konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen ja 1 §:n 1 momentissa tarkoitetut erät on otettu huomioon sekä tytäryrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja virasto yhdessä sanotun toisen ETA-valtion vastaavan viranomaisen kanssa tehdyssä yhteisessä päätöksessä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi;

2) toiseen ETA-valtioon rekisteröity tytäryritys, Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja 1 §:n 1 momentissa tarkoitetut erät on otettu huomioon sekä tytäryrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja virasto yhdessä sanotun toisen ETA-valtion vastaavan viranomaisen kanssa tehdyssä yhteisessä päätöksessä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi;

3) emoyritys, mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitetut erät on otettu huomioon sekä emoyrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja virasto katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi; ja (26.3.2021/234).

4) Suomeen rekisteröity tytäryritys ja osakkeet, osuudet, muut omaan pääomaan luettavat erät ja hyväksyttävät velat huomioidaan tytäryrityksen 8 luvun 7 e §:n perusteella asetetussa vähimmäisvaatimuksessa. (26.3.2021/234).

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun yhteiseen päätöksentekoon sovelletaan 14 luvun 10 §:ää.

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti emoyritykselle sekä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, jos jälkimmäinen on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Tappiot on tällöin siirrettävä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. (26.3.2021/234).

4 §

Päätöksestä ilmoittaminen muille viranomaisille

Viraston on ilmoitettava 1 §:ssä tarkoitetusta päätöksestään Finanssivalvonnalle ja niille viranomaisille, jotka vastaavat samaan ryhmään kuuluvien yritysten kriisinratkaisusta tai valvonnasta toisessa ETA-valtiossa.

5 §

Päätöksen julkistaminen

Viraston on julkistettava 1 §:ssä tarkoitettu päätös tai sen tiivistelmä internetsivuillaan.

6 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 21 artiklassa säädetään 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön ja osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen konsernin osakkeiden ja osuuksien arvon alentamisesta ja muuntamisesta.

7 § (26.3.2021/234)

Arvon alentamisen ja muuntamisen huomioiminen kriisinratkaisurahaston käytössä

Jos kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen sellaiseen laitokseen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tämän yhteisön 1 §:ssä säädetyn mukainen arvon alennus on huomioitava 8 luvun 6 §:n 4 momentin 1 kohdan ja 6 momentin 1 kohdassa säädettyjen vähimmäismäärien laskennassa.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1 §

Kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen

Viraston on tehtävä päätös yhden tai useamman 2 §:ssä tarkoitetun kriisinratkaisuvälineen käyttämisestä laitokseen, kun:

1) laitos tai yritys on asetettu 4 luvun 1 §:n mukaisesti kriisihallintoon; ja

2) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:n mukaisen päätöksen alentaa laitoksen tai yrityksen kirjanpidolliseen omaan pääomaan luettavien rahoitusvälineiden nimellisarvoa tai, jos rahoitusvälineellä ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden tai osuuksien mitätöimisestä.

Päätös yhden tai useamman kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta voidaan tehdä samanaikaisesti 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen kanssa tai sen jälkeen.

2§

Kriisinratkaisuvälineet

Kriisinratkaisuvälineitä ovat:

1) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen velkojen nimellisarvon alentaminen ja velkojen muuntaminen tämän laitoksen ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi laitoksen vakavaraisuuden parantamiseksi tai varojen siirtämiseksi 2–4 kohdan mukaisesti noudattaen 8 lukua (*velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen*);
(26.3.2021/234).

2) laitoksen osakkeiden ja osuuksien lunastaminen niiden omistajilta ja edelleen luovuttaminen taikka laitoksen varojen ja velkojen luovuttaminen ja laitoksen toiminnan lopettaminen viivytyksettä siten kuin 9 luvussa säädetään (*liiketoiminnan luovutus*);

3) laitoksen osakkeiden ja osuuksien lunastaminen niiden omistajilta ja edelleen luovuttaminen perustettavaan osakeyhtiöön tai laitoksen varojen ja velkojen siirtäminen tällaiseen osakeyhtiöön sanotun laitoksen tai yrityksen liiketoiminnan jatkamista varten ja laitoksen toiminnan lopettaminen siten kuin 10 luvussa säädetään (*väliaikainen laitos*);

4) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttaminen kokonaan tai osittain yhdelle tai useammalle sellaiselle osakeyhtiölle, jonka tarkoituksena on muuttaa yhtiön varat rahaksi mahdollisimman edullisesti, siten kuin 11 luvussa säädetään (*omaisuudenhoitoyhtiö*).

Jos laitoksen kriisinratkaisussa käytetään ainoastaan 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä, ja näiden välineiden avulla siirretään ainoastaan osa laitoksen varoista tai veloista, viraston on purettava laitos maksukyvyttömyysmenettelyn tai selvitystilan kautta. Viraston on otettava laitoksen purkamisessa huomioon liiketoiminnan luovutuksensaajan tai väliaikaisen laitoksen toimintaedellytykset sekä 1 luvun 6 §:ssä säädetty yleiset tavoitteet ja 4 luvun 6 §:ssä säädetty yleiset periaatteet.

Virasto voi päättää periä kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä sille aiheutuneista kustannuksista omakustannusarvoon laitokselta tai väliaikaiselta laitokselta taikka pidättää korvauksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua lunastusta koskevasta lunastushinnasta. Viraston tässä momentissa tarkoitettu saaminen maksetaan laitoksen, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön konkurssissa luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyllä etuoikeudella.
(26.3.2021/234).

Edellä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun osakkeiden tai osuuksien luovutushinnan ja sitä alemman lunastushinnan välinen ero on korvattava täysimääräisesti laitoksen osakkeen- tai osuudenomistajalle.

3§

Päätösten tekeminen, rekisteröinti ja oikeusvaikutukset

Virasto voi tehdä 2 §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden käyttämiseksi tarvittavat päätökset sen estämättä, mitä laitoksen toimielinten toimivallasta muualla laissa säädetään. Mitä muualla laissa säädetään laitoksen toimielinten toimivallasta, sovelletaan, jollei virasto toisin päättä. Mitä muualla laissa säädetään laitoksen toimielinten rikos- ja vahingonkorvausoikeudellisesta vastuusta, ei sovelleta toimielimen päätöksiin siltä osin, kuin toimielimen toimivaltaa on rajoitettu tämän momentin mukaisesti.

Jos laitos tekee oikeustoimen vastoin 1 momentin säännöstä toimivallasta, tehty oikeustoimi on tehoton, paitsi jos osapuoli oli vilpittömässä mielessä siitä, että laitoksella ei ollut oikeutta tehdä kyseistä oikeustointa.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettujen päätösten rekisteröintiin ja niiden oikeusvaikutuksiin ja päätösten tekemiseen muussa vastaanottavassa yrityksessä kuin väliaikaisessa laitoksessa ja omaisuudenhoitoyhtiössä sekä ilmoitusten tekemiseen viranomaisille sovelletaan, mitä niistä muualla laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu. Laitokselle, väliaikaiselle laitokselle tai omaisuudenhoitoyhtiölle apportoitu maksetun osakepääoman rekisteröintiin ei sovelleta osakeyhtiölain (624/2006) 2 luvun 8 §:n 3 momenttia tilintarkastajan lausunnosta. Yritysmuodon muuttamista, oman pääoman alentamista ja korottamista, osakkeiden ja osuuksien mitätöimistä ja antamista sekä sulautumista, jakautumista ja liiketoiminnan luovutusta koskevaan päätökseen ja päätöksen rekisteröintiin ei sovelleta, mitä muualla laissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta ja todistuksesta. Rekisteriviranomaisen on käsiteltävä viraston tämän lain 6 luvun 1 §:n 1 momentin mukaisen oman pääoman alentamista ja osakkeiden ja osuuksien mitätöimistä, 6 luvun 1 §:n 9 momentin mukaisen yritysmuodon muuttamista, 9 luvun 1 §:n 2 momentin mukaisen liiketoiminnan luovutusta ja 12 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla määräämän oman pääoman korottamista ja osakkeiden ja osuuksien antamista koskeva päätös kiireellisenä niin pian kuin mahdollista. (29.3.2019/406)

Mitä muualla laissa säädetään takaisinsaannista konkurssipesään, omistajan ja velkojan oikeudesta vastustaa oikeustointia sekä omistajan oikeudesta vaatia lunastusta tai palautusta ja velkojan oikeudesta vaatia suoritusta, ei sovelleta sellaisiin oikeustoimiin, joilla virasto luovuttaa laitoksen tai yrityksen rahoitusvälineitä, varoja tai velkoja tämän lain mukaisesti, eikä viraston 6 luvun 1 §:n 9 momentissa ja tämän luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päätökseen. Tallettajan oikeuteen irtisanoa talletus sovelletaan kuitenkin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6, 9 ja 13 §:ää, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 9, 10 ja 30 §:ää sekä säästöpankkilain 69, 87 a ja 89 §:ää. (29.3.2019/406)

Tässä pykälässä tarkoitetun päätöksen oikeusvaikutuksista laitoksen sopimuspuolen oikeuksiin säädetään 12 luvun 7 §:ssä.

Jos muu kuin toimenpiteiden kohteena oleva Finanssivalvonnan valvottava laitos ei enää täytä 8–11 luvun soveltamisen johdosta sille laissa säädettyjä vaatimuksia, viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on ilmoituksen saatuaan asetettava tällaiselle valvottavalle määräaika, jonka kuluessa sen on täytettävä lakisääteiset vaatimukset.

4 § Päätöksen julkistaminen

Viraston on julkistettava 1 §:ssä tarkoitettu päätös tai sen tiivistelmä internetsivuillaan.

5 § (29.3.2019/406) Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Mitä arvopaperimarkkinalain 4 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 8–11 luvun säännösten nojalla.

6 § (26.3.2021/234) Omistajavalvontaa koskevien säännösten soveltaminen

Muunnettaessa velkoja osakkeiksi tai osuuksiksi 6 tai 8 luvun nojalla tai luovutettaessa osakkeita tai osuuksia 9 luvun nojalla sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 lukua, sijoituspalvelulain 6 a luvun 1 §:ää ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a–32 c §:ää, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä.

Finanssivalvonnan on ilman aiheetonta viivytystä päätettävä, kieltäkö se hankinnan tai rajoittaako se osakkeisiin tai osuuksiin perustuvia oikeuksia. Asiaa harkitessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon velkojen muuntamisen tai liiketoiminnan luovutuksen kiireellisyys sekä tarve saavuttaa kriisinratkaisun tavoitteet. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi virastolle ja ilmoitusvelvolliselle.

Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetään, virasto voi luovuttaa osakkeet ja osuudet tämän lain 6, 8 ja 9 luvun säännösten nojalla ennen kuin Finanssivalvonta on tehnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tai myöntänyt sijoituspalvelulain 6 a luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan. Virastolla on kuitenkin yksinomainen oikeus käyttää osakkeisiin ja osuuksiin perustuvia oikeuksia siihen saakka, kunnes Finanssivalvonta on

myöntänyt mainitun luvan tai tehnyt päätöksen, kieltäkö se osakkeiden tai osuuksien luovutuksen taikka kun Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n mukainen määräaika on päättynyt.

7§

Asiamiehen asettaminen

Virasto voi päätöksellään asettaa laitokseen asiamiehen käyttämään antamiensa ohjeiden mukaisesti virastolle tämän lain mukaan kuuluvaa toimivaltaa. Viraston on julkistettava asiamiehen asettamista koskeva päätös 4 luvun 4 §:n 1–3 momentin mukaisesti. Asiamieheen sovelletaan, mitä viraston virkamiehen virkavastuusta säädetään.

Asiamiehellä on oltava tehtävän laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kyky, kokemus ja ammattitaito ja hänen tulee olla muutoinkin tehtävään sopiva. Asiamiehen tulee tehtävissään kaikin tavoin edistää 1 luvun 6 §:n mukaisten kriisinratkaisun yleisten tavoitteiden toteutumista. Asiamiehen tulee laatia ja toimittaa virastolle kuvaus laitoksen taloudellisesta tilanteesta ja asiamiehen tehtäviensä hoitamisesta säännöllisesti ja aina toimikauden alkaessa ja päättyessä.

Asiamies voidaan asettaa enintään vuodeksi. Asiamiehen toimikausi voidaan erityisestä syystä uusia vuodeksi kerrallaan. Virasto voi perua asiamiehen asettamisen.

Jos asiamies asetetaan laitokseen, joka kuuluu toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa samaan ryhmään, viraston on pyrittävä sopimaan toisen ETA-valtion kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa saman asiamiehen asettamisesta kaikkiin ryhmään kuuluviin laitoksiin.

Jos asiamiehellä on tämän pykälän nojalla toimivalta käyttää laitoksessa hallitukselle tai toimitusjohtajalle kuuluvaa toimivaltaa, viraston on ilmoitettava hallituksen tai toimitusjohtajan toimivallan rajoittaminen sekä asiamiehen henkilötiedot rekisteröitäviksi. Tiedot on merkittävä kaupparekisteriin niiden tietojen lisäksi, jotka merkitään kaupparekisteriin kaupparekisterilain ([564/2023](#)) mukaisesti. ([23.3.2023/596](#)).

8§

Merkintä toisessa ETA-valtiossa pidettävään rekisteriin

Viraston on pyydettävä, että 1 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä tehdään merkintä toisessa ETA-valtiossa pidettävään kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin tai muuhun julkiseen rekisteriin, jos rekisterimerkintä on kyseisen valtion lainsäädännön mukaan tehtävä tällaisesta päätöksestä.

9§

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 17 artiklassa säädetään saamisten etuoikeusjärjestyksestä, 22 artiklassa kriisinratkaisuvälineitä koskevista yleisistä periaatteista ja 23 artiklassa kriisinratkaisujärjestelmästä, johon on sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen käytettävien kriisinratkaisuvälineiden yksityiskohdat.

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

1§

Oikeus alentaa velkojen nimellisarvoa ja muuntaa velkoja ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi ([26.3.2021/234](#))

Virasto voi 5 ja 6 §:ssä säädetyin poikkeuksin päätöksellään alentaa osin tai kokonaan laitoksen, 10 luvussa tarkoitetun väliaikaisen laitoksen ja 11 luvussa tarkoitetun omaisuudenhoitoyhtiön muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen velkojen nimellisarvoa, jäljempänä *alentamiskelpoiset velat*, ja muuntaa alennettu velka ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi siten kuin tässä luvussa säädetään. ([26.3.2021/234](#)).

Mitä 1 momentissa säädetään väliaikaisen laitoksen ja omaisuudenhoitoyhtiön veloista, sovelletaan myös väliaikaiselle laitokselle ja omaisuudenhoitoyhtiölle tämän lain mukaisesti siirrettyihin velkoihin. ([29.3.2019/406](#)).

Kriisihallintoon asetetulla laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi tarvittaessa saada viivytyksettä käyttöönsä tämän luvun säännösten soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

2§**Toiminnan uudelleenjärjestämisehdotus**

Laitoksen on kuukauden kuluessa 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemisestä esitettävä virastolle ehdotus laitoksen toiminnan uudelleenjärjestämisestä. Virasto voi erityisestä syystä pidentää aikaa yhdellä kuukaudella.

Virasto arvioi ehdotuksen yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa. Jos ehdotuksen toteuttaminen todennäköisesti palauttaa laitoksen toimintakykyiseksi, virasto hyväksyy ehdotuksen. Jos ehdotuksella ei saavuteta tätä tavoitetta, virasto ilmoittaa yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa laitokselle huomioistaan. Laitoksen on toimitettava täydennetty ehdotus virastolle kahden viikon kuluessa saatuaan ilmoituksen. Viraston on yhden viikon kuluessa saatuaan täydennetyn ehdotuksen edellytettävä laitosta joko täydentämään ehdotusta tai hyväksyttävä ehdotus.

Alennettaessa 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun yrityksen velkojen nimellisarvoa, ryhmän emoyrityksen on esitettävä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu ehdotus, joka kattaa kaikki ryhmään kuuluvat yritykset.

Laitoksen on toteutettava 2 momentin mukaisesti hyväksytyyn ehdotukseen sisältyvät toimenpiteet ja toimitettava virastolle kuvaus ehdotuksen toteuttamisen edistymisestä vähintään kuuden kuukauden välein. Virasto voi yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa edellyttää, että laitos toimittaa uuden ehdotuksen viraston hyväksyttäväksi, jos se katsoo sen tarpeelliseksi 2 momentissa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetun ehdotuksen sisällölle asetettavista vaatimuksista.

3§**Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano**

Alentaessaan velkojen nimellisarvoa ja muuntaessaan alennettua määrää vastaavaa määrää ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi, viraston on arvioitava 5 luvun mukaisen arvonmäärittelyn perusteella kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettava ja 4 momentissa säädetyn edellytyksin muunnettava ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Arvon alentamisen ja muuntamisen laskennassa on lisäksi huomioitava mahdolliset virastolain 4 luvun 8 §:n 1 momentin 4 kohdassa säädetyn vakauseräillä rahoitetut rahoitusosuudet. (26.3.2021/234)

Jos laitoksen velat ylittävät sen varat, viraston on ensin alennettava velkojen kirjanpitoarvoa velkojen ja varojen erotusta vastaavalla määrällä samassa järjestyksessä kuin velat vastaavat tappioista laitoksen konkurssissa.

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitetun velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen vuodeksi. (26.3.2021/234)

Jos laitoksella tai väliaikaisella laitoksella on rahoitusvälineitä, jotka ovat konkurssissa huomommalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä, tällaisten velkojen arvoa on alennettava täysimääräisesti ennen paremmalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä olevien velkojen arvon alentamista. Muiden velkojen arvoa on alennettava vasta sen jälkeen, kun 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden arvo on täysimääräisesti alennettu. Jos laitoksella tai väliaikaisella laitoksella on rahoitusvälineitä, jotka niiden ehtojen mukaan voidaan muuttaa konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä huomommalla sijalla oleviksi rahoitusvälineiksi, rahoitusvälineet on muutettava niiden ehtojen mukaisesti ennen tämän momentin soveltamista. (9.11.2018/868)

Muunnettaessa velkoja 1 momentin mukaisesti ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi, virasto voi käyttää eri muuntosuhdetta velkoihin, joilla on konkurssissa erilainen maksunsaantijärjestys. Viraston on tällöin noudatettava ainakin toista seuraavista periaatteista: (26.3.2021/234)

1) muuntosuhteen on turvattava velkojalle asianmukainen korvaus velan arvonalentamisesta ja muuntamisesta aiheutuvasta tappiosta;

2) paremmalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä olevien velkojen muuntokurssin on oltava korkeampi kuin huonommalla sijalla olevien velkojen.

Velkojalla, jonka velan nimellisarvoa on alennettu 3 momentissa säädetyllä perusteella, on oikeus saada velan arvonalennusta vastaava määrä rahoitusvälineitä, jotka ovat maksunsaantijärjestyksessä huonommalla sijalla kuin alennettu velka. Velkojia koskevista muista suojatoimista säädetään 13 luvussa.

Mitä jäljempänä tässä luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös 10 luvussa tarkoitettuun väliaikaiseen laitokseen.

4§

Velat, joiden nimellisarvoa ei voi alentaa

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin velkoihin:

- 1) talletukset, jos ne ovat korvattavia virastolain 5 luvun nojalla;
- 2) vakuudelliset velat, jos vakuuden käypä arvo kattaa velan määrän;
- 3) velka, joka perustuu työsuhteeseen, lukuun ottamatta sellaisia luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 luvun 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja muuttuvia palkkioita, joista on sovittu muussa kuin työehtosopimuksessa; (26.3.2021/234).
- 4) laitoksen tai yrityksen toiminnassaan tarvitsemien hyödykkeiden ja palvelujen ostovelka;
- 5) alkuperäiseltä kestoltaan enintään seitsemän päivän pituinen velka laitokselle, joka ei kuulu laitoksen kanssa samaan ryhmään;
- 6) eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmien ehdoista annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettussa selvitysjärjestelmässä maksujen tai arvopaperien selvityksestä johtuva velka, joka erääntyy aikaisemmin kuin seitsemän päivän kuluttua tämän lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemisestä;
- 7) virastolain 5 luvun 4 §:n 1 momentin mukainen talletussuojamaksu; (26.3.2021/234).
- 8) sellaiset velat niiden juoksuajasta riippumatta samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisölle, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. (26.3.2021/234).

Mitä 1 momentin 8 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos velan maksunsaantijärjestys konkurssissa olisi maksunsaantijärjestyslain 2 §:ssä tarkoitettua huonompi. (26.3.2021/234)

5§

Alentamiskelpoisia velkoja koskevat harkinnanvaraiset poikkeukset

Virasto voi päättää jäljempänä tässä pykälässä säädetyin rajoituksin, että velkaan tai osaan siitä ei sovelleta 1 §:ää. Tätä pykälää ei sovelleta laitoksen omiin varoihin luettaviin rahoitusvälineisiin.

Virasto voi tehdä 1 momentissa tarkoitetun päätöksen, jos velan arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi:

- 1) ei ole käytännössä mahdollista kohtuullisessa ajassa;
- 2) vaarantaisi kohtuuttomasti laitoksen kyvyn ylläpitää kriittisiä toimintojaan tai jatkaa ydinliiketoimintaansa; (1.12.2017/821).
- 3) vaarantaisi kohtuuttomasti rahoitusmarkkinoiden vakauden;
- 4) heikentäisi muiden velkojen saamisen arvoa enemmän kuin jos velkojen arvonalentamista ja muuntamista ei tehdä.

Edellä 1 momentin nojalla alentamatta jäävällä määrällä voidaan alentaa muiden alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa 1 §:n mukaisesti, noudattaen kuitenkin 4 luvun 6 §:n 1 momentin 3 kohtaa. Virasto

voi myös päättää, että alentamatta jäävä määrä jää katettavaksi kriisinratkaisurahastosta noudattaen 6 §:ää.

Harkitessaan 1 momentissa tarkoitettua päätöstä, viraston on otettava riittävästi huomioon ainakin:

- 1) periaate, jonka mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappiot on katettava alentamalla omiin varoihin ja velkoihin luettavien rahoitusvälineiden arvoa samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa;
- 2) kriisihallintoon asetetun laitoksen jäljelle jäävien omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrä;
- 3) tarve ylläpitää riittävästi varoja kriisinratkaisua varten.

Viraston on viipymättä ilmoitettava tässä pykälässä tarkoitettua päätöksestä komissiolle. Jos päätökseen sovelletaan 6 §:ää, päätöstä ei saa panna täytäntöön ilman komission suostumusta.

6§

Poikkeuksen alaisen määrän kattaminen kriisinratkaisurahastosta

Määrä, jolla laitoksen velkoja on jätetty alentamatta 5 §:n nojalla ja jota ei mainitun pykälän 3 momentin mukaan ole katettu lisäämällä muiden velkojen osuutta koko alennetusta määrästä, voidaan kokonaan tai osaksi kattaa kriisinratkaisurahaston varoista siten kuin tässä pykälässä säädetään. (1.12.2017/821)

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa 3 momentin mukaisin rajoituksin:

- 1) kattamaan laitoksen tappiot, jos ne ylittävät laitoksen 5 luvun 1 §:n mukaisesti arvioidut nettovarot;
- 2) laitoksen osakkeiden, osuuksien ja muiden laitoksen omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden hankintaan.

Virasto voi asettaa 2 momentin 2 kohdan soveltamisen edellytykseksi, että kohdan nojalla laitokselle maksettu määrä maksetaan myöhemmin takaisin laitoksen jakokelpoisesta vapaasta omasta pääomasta.

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen ainoastaan sen jälkeen, kun alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa kahdeksaa prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvioidusta velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Varoja voidaan kuitenkin käyttää enintään määrään, joka:

- 1) tarvitaan kriisihallintoon asetetun laitoksen taloudellisten toimintaedellytysten turvaamiseen; ja
- 2) vastaa enintään viittä prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvioidusta velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, jollei tämän pykälän 5 momentista muuta johdu.

(26.3.2021/234)

Virasto voi poikkeuksellisessa tilanteessa päättää, että määrä, joka ylittää 4 momentin 2 kohdassa säädetyn rajan, katetaan rahaston varoista tai muulla tavoin. Edellytyksenä on, että kaikkien alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu tämän luvun mukaisesti täysimääräisesti, ei kuitenkaan:

- 1) talletuspankissa tilillä olevia varoja;
- 2) maksujenvälityksessä olevalle tilille vielä kirjautumattomia varoja;
- 3) julkisyhteisölle, toiselle laitokselle tai rahoituslaitokselle kuuluvia varoja.

Edellä 4 momentista poiketen kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen, jos:

- 1) alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu ja velkoja muunnettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa 20 prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksessa

tarkoitetusta riskipainotettujen varojen ja taseen ulkopuolisten erien yhteenlasketusta määrästä;

2) kriisinratkaisurahastolla on käytössään varoja vähintään määrä, joka vastaa kolmea prosenttia virastolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitetuista korvattavista talletuksista; ja

3) kriisihallintoon asetetun laitoksen konsolidoidun taseen mukaiset varat ovat vähemmän kuin 900 miljardia euroa.

7 § (26.3.2021/234)

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a–7 g §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

Laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava riittävä:

1) kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot; ja

2) tarvittaessa varmistamaan, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi pääomaa toimiluvan mukaisen toiminnan harjoittamiseksi vuodeksi.

Jos kriisinratkaisusuunnitelman mukaan laitos asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin, virasto voi 2 momentista poiketen asettaa vähimmäisvaatimuksen enintään 2 momentin 1 kohdassa säädetyn suuruiseksi, jos virasto arvioi tämän perustelluksi.

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;

2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan ja niitä muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen;

3) tarve varmistaa, että jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei alenneta tai muunneta kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi sen toiminnan jatkumisen;

4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaumus ja miten se edistää taloutta;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;

6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;

7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksuaika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitettut edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdtaa;

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin

ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

Edellä 4 momentin 9 kohdassa säädetyn velkojen määrän merkittävyyden arvioinnissa 4 §:n soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrää ei ole pidettävä merkittävänä, jos määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä.

Edellä 1 momentissa säädettyä vaatimusta ei sovelleta kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetun lain (688/2010) 2 luvussa tarkoitettuun kiinnitysluottopankkiin, jos se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Kiinnitysluottopankkia ei tällöin lueta 7 a §:n 4 momentin mukaiseen konsolidoituun vaatimukseen.

Edellä 1 momentissa säädettyä vaatimusta laskettaessa sijoituspalveluyrityksille, joihin ei EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 1 artiklan 2 ja 5 kohdan nojalla sovelleta EU:n vakavaraisuusasetusta, EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vaatimuksella tarkoitetaan EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimuksella, siltä osin kuin on kyse kokonaisriskin määrästä, tarkoitetaan EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta kerrottuna luvulla 12,5. Lisäksi kyseisten sijoituspalveluyritysten vaatimusta laskettaessa luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyllä harkinnanvaraisella lisäpääomavaatimuksella tarkoitetaan sijoituspalvelulain 6 c luvun 6 §:ssä tarkoitettua omien varojen lisävaatimusta. Tässä momentissa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin ei kuitenkaan sovelleta vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvaa vaatimusta. (18.6.2021/529).

KiinnitysluottopankkiL 688/2010 on kumottu L:lla kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista 151/2022, joka tulee voimaan 8.7.2022 alkaen.

7 a § (26.3.2021/234)

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus muodostuu:

1) kokonaisriskiin pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyä harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, jolla laitos voi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää a alakohdassa tarkoitettua vaatimukset; ja

2) vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen vaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, että laitos voi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaatimuksen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetty vaatimus ilmaistaan prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja mainitun momentin 2 kohdassa säädetty vaatimus prosenttiosuutena mainitun asetuksen 429 ja 429 a artiklan mukaisesta vastuiden kokonaismäärästä.

Laskiessaan 1 momentin 2 kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvaa vaatimusta viraston on otettava huomioon 6 §:n 4 ja 6 momentissa säädetty vaatimukset.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vaatimukset konsolidoidulla tasolla. Virasto päättää, mille kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille asetetaan vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko ryhmä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos tämän harkinnan jälkeen jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei aseteta 1 momentissa, 7 d §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 b §:n 1 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, sen tulee täyttää tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne siirrettäisiin, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

Laskettaessa 1 momentissa säädettyjä pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä viraston on:

1) käytettävä kokonaisriskin tai vastuiden kokonaismäärän viimeisimpiä ilmoitettuja tietoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelman sisältämistä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja

2) Finanssivalvontaa kuultuaan laskettava tai nostettava vaatimusta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyä harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota laitokseen sovelletaan kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen.

Virasto voi korottaa 1 momentin 1 kohdan b alakohdassa säädettyä määrää sen varmistamiseksi, että laitos voi säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen vuodeksi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen. Korotetun määrän tulee vastata kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen sovellettavaa kokonaislisäpääomavaatimusta, josta on vähennetty luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3 §:n 4 momentissa säädetty muuttuva lisäpääomavaatimus. Korotettu määrä voidaan kuitenkin asettaa tätä alemmaksi tai korkeammaksi, jos Finanssivalvontaa kuultuaan virasto katsoo, että pienempi määrä riittäisi tai korkeampi määrä olisi tarpeen säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos pystyy jatkamaan kriittisiä toimintojansa ja hankkimaan rahoitusta kriisinratkaisun jälkeen.

Viraston on viipymättä tarkistettava vähimmäisvaatimusta tai 7 b §:n 2 momentissa säädettyä lisävaatimusta, kun luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen muutos tulee voimaan.

7 b § (26.3.2021/234)

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 e §:n ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Virasto voi asettaa lisävaatimuksen vain 7 a §:ssä ja 7 §:n 2 ja 4 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen varmistamiseksi ja jos tämän pykälän 1 momentin mukainen vaatimus ei riitä täyttämään kyseisissä pykälissä säädettyjä edellytyksiä.

Jos 10 §:ää sovellettaessa yhtä useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä yhteisö

on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai kolmannen maan yhteisö, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-alueelle, kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittuneelle emoyritykselle. (21.12.2023/1208).

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädettyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädettyin tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

- 1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; ja
- 2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetty vaatimukset.

Viraston on tämän pykälän 5 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyn edellytyksen täyttymistä arvioidessaan otettava huomioon vaikutus yhteisön liiketoimintamalliin.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

- 1) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä; tai
- 2) kokonaislisäpääomavaatimus laskettuna yhteen kaksinkertaisen luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kanssa sekä kaksinkertaisen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kahdeksan prosentin omien varojen vaatimuksen kanssa.

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosentille kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:
 - a) korjaavia toimia ei ole toteutettu 3 luvun 4 §:n 4 momentissa säädettyjen toimenpiteiden jälkeen viraston asettamassa aikataulussa; tai
 - b) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 3 luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän pykälän 7 momentin soveltaminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamismahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;
- 2) virasto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman toteutettavuus ja uskottavuus on epävarmaa, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sidokset, toiminnan luonne, laajuus, riski ja monitahoisuus, oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai
- 3) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetystä harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta ilmenee, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille virasto määrittää vähimmäisvaatimuksen.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Viraston voi tehdä päätöksen, jos:

- 1) 7 g §:n 1–3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;
- 2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen, joita ei ole 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;
- 3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

Viraston on arvioitava 1 momentin 2 kohdassa säädettyä riskiä, jos arvon alentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle 4 tai 5 §:n mukaisesti todennäköisesti jäävien velkojen määrä olisi yli kymmenen prosenttia kyseisen velkaluokan kokonaismäärästä.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään kokonaislisäpääomavaatimuksen noudattamiseksi, on laskettava hyväksi myös 1 momentissa ja 7 b §:n 4 ja 7 momentissa säädettyssä vaatimuksessa.

7 d § (26.3.2021/234)**Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille**

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön konsernin kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa eikä yhteisö ole maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, sen 7 a §:n mukaisen vähimmäisvaatimuksen tulee olla vähintään 13,5 prosenttia yhteisön kokonaisriskin määrästä ja 5 prosenttia sen vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuiden kokonaismäärästä.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan päättää 1 momentin soveltamisesta myös sellaiseen kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jonka maksukyvyttömyyden virasto arvioi todennäköisesti aiheuttavan järjestelmäriskin. Tällöin viraston tulee ottaa huomioon, missä määrin:

- 1) yhteisöllä on talletuksia ja velkainstrumentteja;
- 2) yhteisön liikkeeseen laskemien hyväksyttävien velkojen pääsy markkinoille on rajoittunut; ja
- 3) yhteisö on riippuvainen 7 a §:n 4 momentissa säädetyn vaatimuksen täyttämisestä ydinpääomalla.

7 e § (26.3.2021/234)**Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille**

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryrityksen tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Jos tytäryritys on kuitenkin samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, tämän tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1 momentissa säädetään tytäryrityksestä, jos:

- 1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;
- 2) Suomessa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;
- 3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle;
- 4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;
- 5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;
- 6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa; ja
- 7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitetun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus seuraavilla omilla varoilla tai veloilla:

- 1) ydinpääoma;
- 2) omat varat, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia;
- 3) omat varat tai velat, jotka on laskettu liikkeelle muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisöillä tai osakkeenomistajalle ja ovat näiden ostamia, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- 4) velat, jotka on laskettu liikkeelle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia;
- 5) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa sekä 3–5 kohtaa;
- 6) velat, joiden etusija maksunsaantijärjestyslain mukaisesti on sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 3 kohdan edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;
- 7) arvonalentamis- tai muuntamiskelpoiset velat;
- 8) velat, joiden hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 1 momentissa tarkoitettu laitos;
- 9) velat, joihin 1 momentissa tarkoitettu laitos ei soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai ennaikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;
- 10) velat, joiden korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennaikaisesti muuten kuin 1 momentissa säädetyn laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;
- 11) velat, joiden koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 1 momentissa säädetyn laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

- 1) 2 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- 2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;
- 3) aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai
 - b) takaus tulee maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;
- 4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;
- 5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;
- 6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;
- 7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja
- 8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 5 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Mitä 4 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, 7 f §:n 2 momentissa tarkoitettuun jäsenluottolaitokseen ja 7 a §:n 4 momentissa tarkoitettuun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 f § (26.3.2021/234)

Talletuspankkien yhteenliittymiä koskeva poikkeus

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1–3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja:

- 1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
- 2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- 3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää 7 a §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla; ja
- 4) ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 g § (26.3.2021/234)

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c

artiklassa säädetty edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 k artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Tytäryrityksen liikkeelle laskemat velat, jotka on merkinnyt kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuulumaton osakkeenomistaja, sisällytetään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 e §:n 4 momentin 3–11 kohdan mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on vähemmän kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeelle laskemat ja sen suoraan tai välillisesti ostamat velat sekä 7 e §:n 4 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettut liikkeelle lasketut omat varat;
 - b) 7 e §:n 1 momentissa säädetty määrä.

8 §

Sopimusperusteisesti alentamiskelpoiset velat

Virasto voi päättää, että 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus katetaan osin sopimusperusteisesti alentamiskelpoisilla veloilla. Tällaiseksi velaksi voidaan hyväksyä vain velka, johon sovelletaan sopimusehtoa:

- 1) joka mahdollistaa velan tämän luvun mukaisen arvonalentamisen tai muuntamisen ennen muita alentamiskelpoisia velkoja; ja
- 2) jolla velka asetetaan konkurssissa huonommalle sijalle suhteessa muihin alentamiskelpoisiin velkoihin.

9 § (26.3.2021/234)

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi jatkuvasti valvoa, täyttääkö laitos tai yritys 7 §:ssä säädetty vaatimukset. Viraston on yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa jatkuvasti valvottava vaatimusten noudattamista.

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

- 1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 §:n mukaisesti; tai
- 2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.

Sen sijasta, mitä 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi vaihtoehtoisesti ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä:

- 1) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 10 §:ssä säädetty toimenpide; tai

2) sen arvioiminen, onko laitos tämän lain 4 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.

10 § (26.3.2021/234)

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Viraston on toimittava yhdessä konsernin, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien kriisinratkaisuviranomaisten kanssa päätöksen aikaan saamiseksi vähimmäisvaatimuksen määrästä:

1) kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille emoyrityksen konsolidoidulla tasolla; ja

2) yksittäisellä tasolla kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla laitoksella, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 e §:n 4 momentissa säädetyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

Jos yhtä useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai kolmannen maan yhteisö, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-alueelle, kriisinratkaisuviranomaisten on tarvittaessa tehtävä päätös hyväksyttävien velkojen eristä tehtävistä vähennyksistä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat samalla päättää toimista, joilla minimoidaan ero jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle EU:n vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan perusteella laskettujen vähimmäisvaatimusten ja tämän luvun 7 b §:n 3 momentin perusteella laskettujen lisävaatimusten summan sekä ETA-valtioon sijoittuneelle emoyritykselle kyseisen asetuksen 12 a artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan perusteella lasketun vähimmäisvaatimuksen ja 7 b §:n 3 momentin mukaisen lisävaatimuksen summan välillä. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen ja kolmannen maan yhteisöjen yhteenlaskettu vaatimus ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin ETA-valtioon sijoittuneen emoyrityksen yhteenlaskettu vaatimus. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat tehdä päätöksen, jos se on maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen kriisinratkaisustrategian mukaista. (21.12.2023/1208).

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää 3 momentissa säädetyistä vaatimusten välisen eron vähentämisestä muuttamalla vähimmäisvaatimuksen tasoa tasoittaakseen jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden välisiä eroja kokonaisriskien määrissä. Päätöstä ei saa tehdä kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien välisistä vastuista johtuvien erojen poistamiseksi. (21.12.2023/1208).

10 a § (26.3.2021/234)

Kriisinratkaisuviranomaisten yhteistyötä täydentävät säännökset

Jos 10 §:n 1 momentissa tarkoitetut viranomaiset eivät ole tehneet siinä tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa ja virasto on kriisinratkaisun kohteena olevasta yhteisöstä vastaava viranomainen, sen on tehtävä päätös 7 a §:n 4 momentin mukaisesta vähimmäisvaatimuksesta konsolidoidulla tasolla. Päätöksessä on otettava huomioon konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen arviointi ja muiden kriisinratkaisuviranomaisten huomiot kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on saattanut yhteistä päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Jos kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä päätös 7 e §:n mukaisesta vähimmäisvaatimuksesta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tytäryrityksen osalta, joka kuuluu sen toimivaltaan. Päätöksessä on otettava huomioon kriisinratkaisun

kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen sekä mahdollisen konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen huomiot.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on saattanut 3 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei kuitenkaan saa saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, jos tytäryrityksen vaatimus on tämän luvun 7 a §:n 1 momentin mukainen ja poikkeaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä kokonaisriskin määrästä, joka on laskettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti 7 a §:n 4 momentista säädetystä vaatimuksesta.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovitteluaika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi tämän määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 1 tai 3 momentissa tarkoitettu päätös.

Viraston tulee tehdä tässä pykälässä säädetyt päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien kanssa ja päätöksiä on arvioitava uudelleen vähintään kerran vuodessa.

11 § (26.3.2021/234) **Siirtymäjärjestelyt**

Viraston on asetettava laitokselle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja mahdollisen sitä täydentävän vaatimuksen täyttämiseksi asianmukainen siirtymäkausi, jota virasto voi muuttaa. Laitoksen on täytettävä sille asetettu vähimmäisvaatimus ja täydentävä vaatimus viraston asettamana päivänä, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2024. Virasto voi tarvittaessa asettaa laitokselle vähimmäisvaatimuksen ja täydentävän vaatimuksen välitavoitetason, joka tulee täyttää 1 päivänä tammikuuta 2022.

Virasto voi kuitenkin tarvittaessa asettaa laitoksen siirtymäkauden päättymisajankohdan myöhemmäksi ottaen huomioon seuraavat seikat:

- 1) laitoksen taloudellisen tilanteen kehittyminen;
- 2) vähimmäisvaatimuksen täyttämisen todennäköisyys kohtuullisessa ajassa; ja
- 3) pystyykö laitos korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä säädettyjä hyväksyttävyysskriteereitä tai juoksuajan edellytyksiä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 7 d §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettun yhteisön on täytettävä vähimmäisvaatimus ja täydentävä vaatimus 1 päivänä tammikuuta 2022. Näiden yhteisöjen ei kuitenkaan tarvitse täyttää vähimmäisvaatimusta kahden vuoden aikana siitä päivästä, jolloin:

- 1) virasto alensi yhteisön velkojen arvoa; tai
- 2) yhteisö otti käyttöön vaihtoehtoisen toimenpiteen, jolla pääomainstrumenttien ja muiden velkojen arvo on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi tai jona velkojen arvonalentamis- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty yhteisön pääomapohjan vahvistamiseksi.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai ryhmän, johon se kuuluu, ei tarvitse täyttää vähimmäisvaatimusta kolmen vuoden aikana siitä päivästä, jolloin yhteisö tai ryhmä katsotaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi tai 7 d §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitetuksi laitokseksi.

Viraston on asetettava laitokselle asianmukainen siirtymäkausi vähimmäisvaatimuksen ja täydentävän vaatimuksen täyttämiseksi myös, jos virasto on käyttänyt kriisinratkaisuvälineitä tai alentanut tai muuntanut sen velkoja.

Tässä pykälässä säädettyjä siirtymäaikoja asettaessaan viraston on ilmoitettava laitokselle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimustavoite jokaiselle 12 kuukauden jaksolle. Virasto voi muuttaa näitä jaksojen tavoitteita. Tässä pykälässä säädettyjä siirtymäkausia asettaessaan viraston on huomioitava:

- 1) talletusten määrä ja rahoitusmallin sisältävät velkainstrumentit;
- 2) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille; ja
- 3) ydinpääoman käyttö vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi.

12 §

Alentamiskelpoisten velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen soveltaminen johdannaissopimuksiin

Johdannaissopimukseen perustuvan velan arvoa voidaan alentaa vain johdannaissopimuksen sulkemisen jälkeen. Virasto voi sulkea kriisinratkaisutoimien yhteydessä laitoksella olevan johdannaissopimuksen sen ehtoista riippumatta.

Jos johdannaissopimukseen sovelletaan nettoutussopimusta, viraston tai 5 luvun 2 §:ssä tarkoitetun arvioijan on mainitun luvun 1 §:n mukaisen arvonmäärityksen yhteydessä määritettävä tällaiseen johdannaissopimukseen perustuva velka nettomääräisenä nettoutussopimuksen ehtojen mukaisesti.

Viraston tai 5 luvun 2 §:ssä tarkoitetun arvioijan on määritettävä johdannaissopimukseen perustuvien velkojen arvo soveltaen:

- 1) tarkoituksenmukaisia menetelmiä eri luokkiin kuuluvien johdannaissopimusten arvon määrittämiseksi, mukaan lukien nettoutussopimusten alaiset oikeustoimet;
- 2) periaatteita asianmukaisen ajankohdan määrittämiseksi, jona johdannaissopimusasemien arvo olisi määritettävä;
- 3) tarkoituksenmukaisia menetelmiä, joilla verrataan johdannaissopimuksen sulkemisen aiheuttamaa arvonmenetystä siihen tappioon, joka aiheutuisi johdannaissopimuksen mukaiseen suoritusvelvollisuuteen perustuvan velan arvonalentamisessa ja muuntamisessa.

Asetettaessa 7 b §:n 4 tai 7 momentissa tai 7 c §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimusta täydentävää vaatimusta johdannaissopimukseen perustuvat velat luetaan hyväksi velkojen kokonaismäärään siten, että nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti. (26.3.2021/234).

12 a § (26.3.2021/234)

Hyväksyttävien velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen tunnustaminen sopimuksissa

Laitoksen on käytettävä sopimuksissa sopimusehtoa, jonka mukaan laitoksen velkoja tunnustaa ja hyväksyy pääoman tai maksamatta olevan määrän alentamisen, muuntamisen tai mitätöimisen viraston päätöksellä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) velka ei ole 4 §:ssä tarkoitettu velka;
- 2) velka ei ole luonnollisen henkilön eikä muun kuin tilintarkastuslain (1141/2015) 2 luvun 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön korvauskelpoinen talletus;
- 3) velkaan sovelletaan Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion lainsäädäntöä; ja
- 4) velka on laskettu liikkeeseen 1 päivänä heinäkuuta 2015 tai sen jälkeen.

Virasto voi päättää, ettei sopimusehtoa käytetä, jos laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus vastaa 7 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädettyä tappionkattamismäärää eikä tämän pykälän 1 momentin mukaista velkaa oteta huomioon vähimmäisvaatimusta laskettaessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos virasto arvioi, että laitoksen tekemään sopimukseen sovelletaan sellaista 15 luvun 1 §:ssä tarkoitettua kolmannen maan kanssa tehtyä sopimusta tai kolmannen maan lainsäädäntöä, joka mahdollistaa alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytön.

Laitoksen tulee ilmoittaa virastolle, jos 1 momentin mukainen sopimusehto on mahdotonta sisällyttää sopimukseen. Ilmoituksen tulee sisältää perustelut sekä velkojen etuoikeusasema maksunsaantijärjestyksessä. Sopimusehdon sisällyttämisestä voidaan poiketa ainoastaan, jos sopimus koskee velkoja, joilla on parempi etuoikeus kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuilla saatavilla. Laitoksen on toimitettava virastolle viraston pyytämät lisätiedot ilmoituksen vaikutusten arvioimiseksi. Velvollisuus sisällyttää sopimusehto 1 momentin mukaisesti keskeytetään kyseisen sopimuksen osalta ilmoituksen käsittelyn ajaksi. Sopimusehto on sisällytettävä sopimukseen kohtuullisessa ajassa ilmoituksesta, jos virasto päättää, ettei sopimusehdon sisällyttäminen ole mahdotonta ottaen huomioon laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistaminen. Virasto voi myös vaatia laitosta muuttamaan sopimusehdon käyttämistä koskevaa käytäntöään.

Virasto voi eritellä ne velkaluokat, joiden osalta sopimusehdon sisällyttäminen on 4 momentissa tarkoitettulla tavalla mahdotonta, sen mukaan kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 10 artiklan nojalla annetuissa teknisissä standardeissa määrätään.

Mitä 4 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos velka sisältää sellaisia ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman rahoitusvälineitä tai joukkovelkakirjoja, jotka ovat vakuudettomia velkoja.

Jos hyväksyttäviä velkoja sisältävässä velkaluokassa sellaisten velkojen, jotka eivät sisällä 1 momentin mukaista sopimusehtoa, yhteismäärä sellaisten velkojen kanssa, jotka 4 §:n mukaisesti eivät ole alentamiskelpoisia tai joita virasto ei 5 §:n 2 momentin mukaisesti todennäköisesti katsoisi alentamiskelpoisiksi, on yli kymmenen prosenttia velkaluokasta, viraston on arvioitava välittömästi tämän vaikutus laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin. Mitä 3 luvun 4 §:ssä säädetään, sovelletaan, jos virasto arvioi, että velat, joihin ei 1 momentin mukaisesti sisälly sopimusehtoa, luovat olennaisen esteen laitoksen purkamiselle tai toiminnan uudelleenjärjestämiselle.

Velkoja, joihin ei sisällytetä 1 momentissa säädettyä sopimusehtoa, ei oteta huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen laskemisessa. Virastolla on oikeus alentaa, muuntaa ja mitätöidä velkoja tämän lain mukaisesti, vaikka laitos ei käyttäisi 1 momentissa tarkoitettua sopimusehtoa.

Laitoksen on pyynnöstä toimitettava virastolle lausunto 1 momentissa tarkoitettun sopimusehdon täytäntöönpanokelpoisuudesta ja tehokkuudesta.

13 § (26.3.2021/234)

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 12 artiklassa säädetään vähimmäisvaatimuksesta, joka koskee sellaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja, jotka 8 ja 9 artiklassa tarkoitettulla laitoksella ja emoyrityksellä on oltava ja joihin sovelletaan velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia. Mainitun asetuksen 27 artiklassa säädetään velkojen arvonalentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi.

14 § (26.3.2021/234)

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 e §:n 4 momentin 1–3 kohdassa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava siinä säädetty seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa säädetty tiedot sekä niiden koostumus, juoksuajan profiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

3 momenttia sovelletaan 1.1.2024 lähtien.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joita ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisi kriisihallintoon.

Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä lähtien, kun sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle laitoksille 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n nojalla vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

9 luku

Liiketoiminnan luovutus

1 §

Oikeus luovuttaa laitoksen liiketoiminta

Virasto voi tehdä päätöksen kriisihallintoon asetetun laitoksen liiketoiminnan luovuttamisesta kokonaan tai osittain toiselle laitokselle tai muulle kolmannelle osapuolelle yhdessä tai useammassa erässä siten kuin tässä luvussa säädetään. Tätä pykälää ei sovelleta liiketoiminnan luovutukseen väliaikaiselle laitokselle, ellei 10 luvussa muuta säädetä.

Liiketoiminnan luovutuksella tarkoitetaan tässä laissa laitoksen:

- 1) sulautumista toiseen laitokseen tai muuhun yritykseen;
- 2) jakautumista kahdeksi tai useammaksi laitokseksi tai muuksi yritykseksi;
- 3) varojen ja velkojen muuta siirtämistä ostajalle;
- 4) osakkeiden ja osuuksien lunastamista niiden omistajalta ja edelleen luovuttamista.

2 §

Liiketoiminnan luovutukseen sovellettavat periaatteet

Liiketoimintaa ei saa luovuttaa ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä liiketoiminnan luovutuksissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Lunastettaessa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita ja osuuksia lunastusarvo määräytyy 5 luvussa säädetyn arvonmäärityksen perusteella.

Virasto voi luovutuksensaajan suostumuksella siirtää tämän luvun mukaisesti toiselle yritykselle siirretyt varat ja velat takaisin laitokselle taikka, jos kysymys on osakkeen- tai osuudenomistajalta lunastetuista osakkeista tai osuuksista, osakkeen- tai osuudenomistajalle. Tässä momentissa tarkoitettu siirto on tehtävä 1 momentissa tarkoitetuin ehdoin.

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan 13 luvussa tarkoitettuja omaisuuden osittaista siirtoa koskevia suojatoimia.

Vastaanottavan laitoksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa, jos se vastaanottaa liiketoiminnan palvelujen tarjoamista toisessa ETA-valtiossa koskevan oikeuden ja toiseen ETA-valtioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi.

3§

Liiketoiminnan luovutuksessa noudatettava menettely

Viraston on julkisesti tarjottava ostettavaksi luovutettava liiketoiminta tai sen kukin erikseen luovutettava osa, jollei 2 tai 5 momentista muuta johdu. (26.3.2021/234)

Virasto voi luovuttaa liiketoiminnan ilman julkista ostotarjousta, jos julkisesta ostotarjouksesta aiheutuisi uhkaa rahoitusmarkkinoiden vakaudelle tai se muuten vaarantaisi kriisinratkaisun tavoitteet taikka vaikeuttaisi kriisinratkaisun tehokasta toteuttamista.

Viraston on valittava sellainen edullisin tarjous, joka ei vaaranna myytävän liiketoiminnan jatkamista luotettavalla tavalla eikä kriisinratkaisun tavoitteiden toteutumista.

Sovellettaessa tämän luvun säännöksiä arvopaperin liikkeeseenlaskija voi lykätä arvopaperimarkkinalain 6 luvun 5 §:ssä tarkoitettujen tietojen julkistamista mainitussa pykälässä säädetyn edellytyksin.

Mitä 1–3 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos liiketoiminta luovutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettulle, samaan yhteenliittymään kuuluvalle jäsenluottolaitokselle. (26.3.2021/234)

4§

Liiketoiminnan jatkaminen

Vastaanottavalla yrityksellä on oikeus harjoittaa toimiluvan alaista toimintaa ainoastaan toimilupansa mukaisessa laajuudessa. Palvelujen tarjoamista toisessa ETA-valtiossa koskevan oikeuden ja toiseen ETA-valtioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi liiketoiminnan vastaanottavan yrityksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa.

Laitoksen oikeudet osallistua maksu- ja selvitysjärjestelmään, toimia säännellyillä markkinoilla ja kuulua talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon sekä muut niihin rinnastettavat oikeudet siirtyvät vastaanottavalle yritykselle suoraan lain nojalla, jos vastaanottava yritys täyttää oikeuden käyttämiseksi säädetyn edellytykset.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, virasto voi myöntää vastaanottavalle yritykselle 2 momentissa tarkoitetun oikeuden, jos vastaanottava yritys ei täytä kyseisessä momentissa tarkoitetun oikeuden käyttämiseksi säädettyjä vaatimuksia. Tällainen oikeus on voimassa enintään kahden vuoden määräajan kerrallaan.

5§

EU:n kriisinratkaisusetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisusetuksen 24 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä liiketoiminnan luovutuksesta.

10 luku

Väliaikainen laitos

1§

Väliaikaisen laitoksen perustaminen ja osakkeiden tai osuuksien taikka varojen ja velkojen luovutus (1.12.2017/821)

Virasto voi perustaa osakeyhtiön jatkamaan kriisihallintoon asetetun laitoksen keskeisiä liiketoimintoja (*väliaikainen laitos*) sekä päättää laitoksen osakkeiden tai osuuksien taikka varojen tai velkojen luovuttamisesta yhdessä tai useammassa erässä väliaikaiselle laitokselle siten kuin tässä luvussa säädetään. Väliaikaiseen laitokseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annettua lakia ja liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista laitoksista annettua lakia taikka sijoituspalvelulakia, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Väliaikaisen laitoksen yhtiöjärjestyksestä on käytävä ilmi, että osakeyhtiö on tässä laissa tarkoitettu väliaikainen laitos. (1.12.2017/821).

Viraston on merkittävä väliaikaisen laitoksen osakkeista vähintään määrä, joka vastaa yli puolta kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Osakepääoma on maksettava rahana tai apporttina siirtämällä väliaikaiseen laitokseen riittävä määrä kriisinhallintaa kohteena olevan laitoksen varoja sen jälkeen, kun sen omien varojen ja velkojen arvoa on alennettu 6 ja 8 luvussa tarkoitettulla tavalla. Viraston on määriteltävä tässä momentissa tarkoitettua apporttiomaisuuden määrä noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään varojen arvostamisesta. Väliaikaisen laitoksen velkoja saadaan muuntaa väliaikaisen laitoksen osakkeiksi 8 luvussa tarkoitettulla tavalla enintään määrään, joka riittää turvaamaan viraston määräysvallan säilymisen.

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti väliaikaiselle laitokselle luovutettujen varojen tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle taikka, jos kysymys on osakkeen- tai osuudenomistajalta lunastetuista osakkeista tai osuuksista, takaisin osakkeen- tai osuudenomistajalle, jos tällainen siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty, tai jos mainitut varat tai velat on siirretty väliaikaiselle laitokselle päätöksen vastaisesti.

Väliaikaisen laitoksen perustamiseen ja varojen ja velkojen luovutukseen sovelletaan 13 luvun säännöksiä omaisuuden osittaista siirtoa koskevista suojatoimista.

2§

Toiminnan jatkaminen

Viraston on luovuttaessaan liiketoiminnan väliaikaiselle laitokselle varmistettava väliaikaisen laitoksen kyky jatkaa keskeytyksettä laitoksen keskeisiä toimintoja.

Vastaanottavan laitoksen katsotaan jatkavan kriisinhallintoon asetetun laitoksen toimintaa ja sillä on oikeus tarjota palveluja toisessa ETA-valtiossa sekä sijoittautua toiseen ETA-valtioon.

Finanssivalvonnan on luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetystä poiketen päätettävä toimiluvan antamisesta väliaikaiselle laitokselle viivytystä saatuaan virastolta ilmoituksen väliaikaisen laitoksen perustamisesta tai tämän luvun säännösten soveltamisesta aikaisemmin perustettuun väliaikaiseen laitokseen. Finanssivalvonta voi viraston hakemuksesta myöntää väliaikaiselle laitokselle luvan määrääjäksi poiketa mainituissa laeissa säädettyistä vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta koskevista vaatimuksista.

Laitoksen oikeudet osallistua maksu- ja selvitysjärjestelmään, toimia säännellyillä markkinoilla ja kuulua talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahaston sekä muut niihin rinnastettavat oikeudet siirtyvät väliaikaiselle laitokselle.

Edellä 4 momentissa säädetyn estämättä virasto voi päättää, että väliaikaisen laitoksen 4 momentissa tarkoitettu oikeus on voimassa ainoastaan enintään kahden vuoden määräajan kerrallaan, jos väliaikainen laitos ei täytä oikeuden käyttämiselle säädettyjä tai järjestelmän ehdoissa määrättyjä vaatimuksia.

Tätä pykälää ei sovelleta sellaiseen 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuun väliaikaiseen laitokseen, joka on perustettu omistamaan kriisinhallintoon asetettu laitos. (1.12.2017/821).

3§

Väliaikaisen laitoksen omistaminen ja johtaminen

Virasto ei saa luovuttaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ennen 4 §:ssä tarkoitettua päätöstä.

Viraston on huolehdittava siitä, että väliaikaisen laitoksen johdolla ja henkilöstöllä on riittävä ammattitaito väliaikaisen laitoksen varojen hoitamiseksi.

Väliaikaisen laitoksen hallituksen ja toimitusjohtajan on johdettava väliaikaista laitosta terveiden ja varovaisten liiketoimintaperiaatteiden sekä viraston hyväksymän toimintasuunnitelman ja siihen sisältyvien riskinottoa koskevien periaatteiden sekä viraston hyväksymien palkitsemisperiaatteiden mukaisesti.

Jollei EU:n tai jäsenvaltioiden kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, väliaikaista laitosta on johdettava siten, että laitos tai sen liiketoiminta voidaan luovuttaa 4 §:n 1 momentin mukaisessa määräajassa.

4§

Väliaikaisen laitoksen toiminnan lopettaminen

Viraston on tehtävä päätös väliaikaisen laitoksen sulautumisesta, jakautumisesta, laitoksen osakkeiden myymisestä taikka muusta purkamisesta mahdollisimman pian ja viimeistään kahden vuoden kuluttua päivästä, jona väliaikainen laitos on vastaanottanut viimeisen osan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen väliaikaiselle laitokselle luovutettavasta liiketoiminnasta, varoista tai veloista.

Virasto voi jatkaa 1 momentissa tarkoitettua määräaikaa enintään yhdellä vuodella kerrallaan, jos se on tarpeen väliaikaisen laitoksen purkamiseksi tai osakkeiden myymiseksi taikka jos pidennys on tarpeen väliaikaisen laitoksen keskeisten pankki- tai rahoitustoimintojen jatkumisen turvaamiseksi.

Lopettaessaan väliaikaisen laitoksen toiminnan, viraston on tarjottava julkisesti ostettavaksi väliaikaisen laitoksen osakkeet tai osuudet taikka varat. Viraston on valittava edullisin tarjous, joka ei vaaranna kriisinratkaisun tavoitteita eikä rahoitusmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa.

Väliaikaisen laitoksen purkamiseen sovelletaan muilta osin, mitä muualla laissa säädetään osakeyhtiön purkamisesta.

5§

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 25 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä väliaikaista laitosta vastaavasta omaisuudenhoitoyhtiöstä.

11 luku

Omaisuudenhoitoyhtiö

1§

Omaisuudenhoitoyhtiön perustaminen ja varojen ja velkojen luovuttaminen

Virasto voi soveltaessaan 8–10 luvun säännöksiä perustaa yhden tai useamman osakeyhtiön (*omaisuudenhoitoyhtiö*) ja päättää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttamisesta 2 momentissa säädetyin edellytyksin yhdessä tai useammassa erässä omaisuudenhoitoyhtiölle. Omaisuudenhoitoyhtiön yhtiöjärjestyksestä on käytävä ilmi, että yhtiö on tässä laissa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö.

Virasto voi päättää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttamisesta omaisuudenhoitoyhtiölle, jos niitä ei voi myydä tappiotta tai aiheuttamatta häiriöitä rahoitusmarkkinoiden toiminnalle taikka jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen asianmukaisen toiminnan varmistaminen sitä edellyttää.

Viraston on määritettävä vastike, jota vastaan omaisuudenhoitoyhtiölle luovutetaan varoja tai velkoja ja noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään varojen arvostamisesta.

Viraston on soveltaessaan tätä pykälää merkittävä omaisuudenhoitoyhtiön osakkeista vähintään määrä, joka vastaa yli puolta yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Osakkeista maksettavaan vastikkeeseen sovelletaan 3 momenttia.

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti omaisuudenhoitoyhtiölle luovutettujen varojen tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle, jos siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty tai jos mainitut varat tai velat on siirretty omaisuudenhoitoyhtiölle päätöksen vastaisesti.

Tässä luvussa tarkoitettuun varojen, oikeuksien, velkojen ja muiden velvoitteiden siirtoon sovelletaan 13 luvun säännöksiä omaisuuden osittaista siirtoa koskevista suojatoimista.

2§**OmaisuuDENhoitoYhtiön omistaminen ja johtaminen**

Viraston on huolehdittava siitä, että omaisuudenhoitoYhtiön johdolla ja henkilöstöllä on riittävä ammattitaito omaisuudenhoitoYhtiön varojen hoitamiseksi.

OmaisuuDENhoitoYhtiön hallituksen ja toimitusjohtajan on johdettava omaisuudenhoitoYhtiötä terveiden ja varovaisten liiketoimintaperiaatteiden sekä viraston hyväksymän toimintasuunnitelman ja siihen sisältyvien riskinottoa koskevien periaatteiden sekä viraston hyväksymien palkitsemisperiaatteiden mukaisesti. Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti luovutettujen varojen ja velkojen siirtämisestä takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai väliaikaiselle laitokselle, jos tällainen siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla omaisuuserä tai velka on siirretty omaisuudenhoitoYhtiölle, ja omaisuuserä tai velka siirretään takaisin päätöksessä mainitussa määräajassa.

3§**OmaisuuDENhoitoYhtiön toiminnan lopettaminen**

Viraston on myytävä omaisuudenhoitoYhtiön osakkeet, päätettävä omaisuudenhoitoYhtiön sulautumisesta tai jakautumisesta taikka purettava omaisuudenhoitoYhtiö niin pian kuin se on mahdollista ilman, että toiminnan lopettamisesta seuraa merkittäviä tappioita tai merkittäviä häiriöitä rahoitusmarkkinoilla tai, että toiminnan lopettaminen vaarantaa 1 luvun 6 §:n mukaiset kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttamisen.

Lopettaessa omaisuudenhoitoYhtiön toiminnan viraston on tarjottava julkisesti ostettavaksi omaisuudenhoitoYhtiön osakkeet tai osuudet taikka varat. Viraston on valittava edullisin tarjous, joka ei vaaranna kriisinratkaisun tavoitteita eikä rahoitusmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa.

OmaisuuDENhoitoYhtiön purkamiseen sovelletaan muilta osin, mitä muualla laissa säädetään osakeYhtiön purkamisesta.

4§**EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen**

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 26 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä omaisuudenhoitoYhtiötä vastaavasta varojen erottelua koskevasta kriisinratkaisuvälineestä.

IV OSA**VIRASTON TOIMIVALTUUDET JA SUOJATOIMET****12 luku****Viraston toimivaltuudet****1§****Toimivaltuudet**

Virastolla on oikeus:

- 1) saada salassapitosäännösten estämättä laitokselta asiakirjat, tiedot ja selvitykset, joita virasto tarvitsee kriisinratkaisuvälineiden soveltamista, kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja muiden tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten;
- 2) suorittaa tehtäviensä hoitamisen vaatimassa laajuudessa ja salassapitosäännösten estämättä tarkastuksia laitoksessa siten kuin hallintolain (434/2003) 39 §:ssä tarkemmin säädetään.

Virastolla on oikeus tässä laissa säädetyn edellytyksen:

- 1) ottaa laitos määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia sen omistajille, hallintoneuvostolle, hallitukselle, toimitusjohtajalle ja muulle ylimmälle johdolle kuuluvia oikeuksia;
- 2) lunastaa ja luovuttaa edelleen laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita ja osuuksia;
- 3) luovuttaa laitoksen varoja ja velkoja toiselle osapuolelle tämän suostumuksen mukaisesti;
- 4) alentaa laitoksen alentamiskelpoisten velkojen arvoa;

5) muuntaa alentamiskelpoisia velkoja laitoksen taikka sen emoyrityksen osakkeiksi tai osuuksiksi taikka sellaisen väliaikaisen laitoksen osakkeiksi, jolle laitoksen varat tai velat luovutetaan;

6) perua laitoksen liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia;

7) alentaa osakkeiden ja osuuksien ja muiden oman pääoman erien arvoa ja mitätöidä osakkeita ja osuuksia niiden arvonalennusta vastaavassa suhteessa;

8) velvoittaa laitos tai sen emoyritys laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia;

9) muuttaa velkojen eräpäivää ja tällaiselle velkasitoumukselle ja alentamiskelpoiselle velalle maksettavan koron määrää, siirtää koron eräpäivää ja keskeyttää maksuvelvollisuus määräajaksi;

10) sulkea ja päättää johdannaissopimuksia;

11) erottaa laitoksen hallintoneuvoston jäsenet, hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja ja irtisanoa muut luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 20 §:ssä tarkoitettuun toimivaan johtoon kuuluvat henkilöt sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, sekä nimittää heidän tilalleen uudet henkilöt;

12) velvoittaa Finanssivalvonta tekemään Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:ssä tarkoitetun omistajan sopivuutta ja luotettavuutta koskevan päätöksen esittämässään kohtuullisessa ajassa mainitun lain 32 b §:ssä säädettyjen määräaikojen estämättä.

Mitä 1 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen yritykseen, joka laitoksen toimeksiannosta hoitaa tämän liiketoimintaan, kirjanpitoon, tietojärjestelmiin, riskienhallintaan tai sisäiseen valvontaan liittyviä tehtäviä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja oikeuksia sovelletaan, jollei valtiontukea koskevista säännöksistä muuta johdu, sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, lain nojalla päätetään tai sopimuksen osapuolten kesken sovitaan.

Virasto voi käyttää tässä pykälässä säädettyjä toimivaltuuksia sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään tai laitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä määrätään tai muuten sovitaan velvollisuudesta hankkia toisen viranomaisen tai henkilön suostumus valtuuden käyttämiseen taikka velvollisuudesta tehdä viranomaiselle tai henkilölle ilmoitus ennen valtuuden käyttämistä. (29.3.2019/406).

2§

Liitännäisvaltuudet

Virastolla on käyttäessään 8–11 luvussa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia oikeus:

1) luovuttaa laitoksen varoja ja velkoja siten, että niihin liittyvät vastuut jäävät laitoksen kannettaviksi, jollei 13 luvun säännöksistä muuta johdu;

2) perua oikeudet hankkia osakkeita tai osuuksia kriisinratkaisutoimenpiteen kohteena olevasta laitoksesta;

3) vaatia, että Finanssivalvonta keskeyttää kriisihallintoon asetetun laitoksen rahoitusvälineellä tapahtuvan kaupankäynnin tai lykkää rahoitusvälineen ottamista kaupankäynnin kohteeksi kaupankäynnistä rahoitusvälineellä annetun lain (1070/2017) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetulle säännellylle markkinalle; (28.12.2017/1084).

4) päättää, että luovutettaessa laitoksen varoja tai velkoja niiden vastaanottajalla on samat oikeudet ja velvollisuudet osallistua säännellylle markkinalle ja maksu- ja selvitysjärjestelmiin sekä talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon, lukuun ottamatta hallintoelinten toimivallan rajoittamisesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia;

5) päättää, että laitoksen ja sen varojen tai velkojen vastaanottajan on annettava toisilleen luovutuksen tai muun toimenpiteen vaatimat tiedot ja muuten myötävaikutettava kriisinratkaisutoimenpiteiden tehokkaaseen toteutukseen;

6) perua sellaisen sopimuksen ehdot tai muuttaa sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuolena laitos on, sekä päättää, että oikeuksien, varojen tai velkojen vastaanottaja tulee sopimuksen osapuoleksi laitoksen sijaan.

Virastolla on käyttäessään tässä laissa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia oikeus määrätä jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisua koskeva toimenpide on tehokas ja että oikeuksien, varojen tai velkojen vastaanottaja voi harjoittaa sille luovutettua liiketoimintaa.

Jatkuvuusjärjestely voi olla:

1) laitoksen tekemien sopimusten jatkaminen siten, että vastaanottaja ottaa vastatakseen laitoksen oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka liittyvät vastaanottajalle luovutettuihin varoihin ja velkoihin, ja että vastaanottaja tulee kriisihallintoon asetetun laitoksen sijalle kaikissa asianomaisissa sopimuksissa;

2) vastaanottajan määrääminen laitoksen sijaan kaikkiin sellaisiin oikeudenkäynteihin ja muihin oikeudellisiin menettelyihin, jotka liittyvät luovutettuihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin;

3) muu 1 kohtaan rinnastettava jatkuvuusjärjestely.

Mitä 1 momentin 4 kohdassa ja 2 momentin 2 kohdassa säädetään, ei vaikuta:

1) laitoksen työntekijän oikeuteen irtisanoa tai purkaa työsopimus;

2) sopimuksen osapuolen oikeuteen irtisanoa tai purkaa sopimus tai käyttää muita sopimuksesta johtuvia oikeuksia, jos:

a) se on sopimuksen ehtojen mukaan mahdollista sellaisen toimenpiteen johdosta, jonka kriisihallintoon asetettu laitos on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen luovutusta tai jonka vastaanottaja on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta luovutuksen jälkeen;

b) eikä 11 §:stä muuta johdu.

3§

Valtuudet vaatia palvelun tai toiminnon tarjoamista

Virastolla on oikeus päättää, että laitoksen on annettava varojen tai velkojen vastaanottajalle tämän liiketoiminnan tehokkaan harjoittamisen vaatimat sellaiset palvelut ja toiminnot, joihin ei sisälly taloudellista tukea. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös ryhmään kuuluvaan yritykseen, joka on selvitystila- tai konkurssimenettelyn kohteena.

Virastolla on oikeus panna Suomessa täytäntöön toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen 1 momenttia vastaava päätös, joka on annettu ryhmälle, johon kuuluu Suomessa rekisteröity yritys.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut palvelut ja toiminnot on annettava:

1) samoin ehdoin kuin palveluja ja toimintoja koskevan sopimuksen nojalla annettiin kriisihallintoon asetetulle laitokselle välittömästi ennen kriisinratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä; tai

2) muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kohtuullisin ehdoin.

4§

Toisessa ETA-valtiossa päätetyn kriisinratkaisutoimenpiteen täytäntöönpano Suomessa

Toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös kriisinratkaisutoimenpiteestä, joka koskee Suomessa sijaitsevien varojen, oikeuksien tai velkojen luovutusta taikka sellaisia varoja, oikeuksia tai velkoja, joihin sovelletaan Suomen lakia, tulee Suomessa voimaan ilman eri päätöstä samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan edellä tarkoitettussa toisessa ETA-valtiossa.

Toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös kriisinratkaisutoimenpiteestä, jolla osakkeiden, osuuksien tai velkojen arvoa alennetaan taikka velkoja muunnetaan osakkeiksi tai osuuksiksi, tulee Suomessa

voimaan ilman eri päätöstä samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan edellä tarkoitetussa toisessa ETA-valtiossa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan sen estämättä, vaikka:

1) osakkeisiin, osuuksiin tai velkoihin sovelletaan Suomen lakia; tai

2) velkojana oleva luonnollinen henkilö asuu Suomessa, velkojana oleva oikeushenkilö on rekisteröity Suomessa tai velkojana on suomalainen julkisyhteisö.

Mitä 2 momentissa säädetään kriisinratkaisutoimenpidettä koskevasta päätöksestä, sovelletaan myös 6 luvun 1 ja 3 §:ssä tarkoitettuun päätökseen.

Viraston on 1–3 momentissa tarkoitetun päätöksen tehneen toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä pantava päätös täytäntöön.

Muutoksenhausta 1–3 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään sen ETA-valtion lainsäädännössä, jonka mukaisesti asianomainen päätös on tehty.

5§

Suojatoimia koskevat täydentävät säännökset

Viraston on päätettävä sellaisesta kriisinratkaisutoimenpiteestä:

1) joka koskee toisessa ETA-valtiossa sijaitsevia varoja tai velkoja, joihin sovelletaan toisen ETA-valtion lakia;

2) jolla osakkeiden, osuuksien tai velkojen arvoa alennetaan taikka velkoja muunnetaan osakkeiksi tai osuuksiksi, jos:

a) niihin sovelletaan toisen ETA-valtion lakia;

b) velkojana oleva luonnollinen henkilö asuu toisessa ETA-valtiossa;

c) velkojana olevalla oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka toisessa ETA-valtiossa; tai

d) velkojana on toisen ETA-valtion julkisyhteisö.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään kriisinratkaisutoimenpidettä koskevasta päätöksestä, sovelletaan myös ennen mahdolliseen kriisinratkaisutoimenpiteeseen ryhtymistä tehtyyn päätökseen osakkeiden tai osuuksien arvon alentamisesta.

Omaisuuksien osittaista luovuttamista koskeviin suojatoimiin, jotka liittyvät 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin, oikeuksiin ja velkoihin, sovelletaan, mitä 13 luvussa säädetään suojatoimista.

6§

Valtuudet kolmannessa maassa sijaitsevan omaisuuden luovutukseen

Kun kriisinratkaisutoimenpide kohdistuu kolmannessa maassa sijaitsevaan omaisuuteen taikka sellaisiin varoihin tai velkoihin, joihin sovelletaan kolmannen maan lakia, virasto voi päättää, että:

1) asiamiehen tai muun henkilön, joka käyttää määräysvaltaa kriisihallintoon asetetussa laitoksessa, ja varojen tai velkojen vastaanottajan on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että luovutus, arvon alentaminen tai muu toimenpide tulee voimaan;

2) asiamiehen tai muun henkilön, joka käyttää määräysvaltaa kriisihallintoon asetetussa laitoksessa, on pidettävä varat hallussaan taikka maksettava velka vastaanottajan puolesta, kunnes luovutus, arvon alentaminen tai muu toimenpide tulee voimaan;

3) kohtuulliset kustannukset, joita vastaanottajalle aiheutuu 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamisesta, korvataan 7 luvun 2 §:n 3 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Virasto voi päättää, että laitokseen asetettuun asiamieheen tai muuhun laitoksessa määräysvaltaa käyttävään sekä vastaanottajaan sovelletaan 1 momentin säännöksiä, jos virasto luovuttaa tai aikoo luovuttaa laitoksen osakkeita tai osuuksia taikka sen varoja tai velkoja laitoksesta toiselle henkilölle ja:

- 1) luovutetut tai luovutettavat varat sijaitsevat kolmannessa maassa; tai
- 2) luovutettuihin tai luovutettaviin osakkeisiin, osuuksiin, muihin varoihin tai velkoihin sovelletaan kolmannen maan lakia.

Mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos päätöksen kohteena olevan luovutuksen, arvon alennuksen tai muun toimenpiteen voimaansaattaminen kolmannessa valtiossa on poikkeuksellisen epävarmaa.

7 §

Kriisinratkaisun ja varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Kriisinratkaisutoimenpidettä tai 15 luvun 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen päättämää kriisinratkaisutoimenpidettä ei pidetä eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tai rahoitusvakuuslaissa (11/2004) tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä eikä nettoutukseen tai sopimuksen muuhun täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana, jos sopimuksen keskeisiä ehtoja ja velvoitteita edelleen noudatetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kriisinratkaisutoimenpide, sen soveltamiseen suoraan liittyvä tapahtuma tai 8 §:ssä tarkoitettu maksu- ja suoritusvelvollisuuksien täytäntöönpanon keskeyttäminen eivät oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen: (26.3.2021/234).

- 1) jonka tarkoituksena on sopimuksen irtisanominen tai purkaminen, sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen, maksuvelvoitteiden nettoutus tai velkojen kuittaus;
- 2) jonka tarkoituksena on laitoksen omaisuuden haltuun ottaminen, määräysvallan käyttäminen sellaiseen omaisuuteen tai omaisuuteen liittyvän vakuuden rahaksi muuttaminen;
- 3) joka vaikuttaa laitoksen tekemän sopimuksen mukaisiin oikeuksiin.

Mitä 2 momentin 1 kohdassa säädetään, sovelletaan myös sellaiseen ryhmän tytäryrityksen tekemään sopimukseen, jonka velvoitteiden täyttämistä emoyritys tai ryhmään kuuluva muu yritys on antanut vakuuden tai jonka velvoitteiden täyttämisen ryhmään kuuluva yritys on muuten taannut.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, sovelletaan vain, jos sopimuksen keskeisiä ehtoja ja velvoitteita edelleen noudatetaan.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei rajoita henkilön oikeutta ryhtyä toimenpiteeseen, jos oikeus perustuu muuhun seikkaan kuin varhaisen puuttumisen toimenpiteeseen tai kriisinratkaisutoimenpiteeseen taikka siihen suoraan liittyvään tapahtumaan.

Mitä 1–3 momentissa säädetään, sovelletaan 8 ja 9 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä. (26.3.2021/234).

8 § (26.3.2021/234)

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Virastolla on oikeus kriisihallinnossa keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano enintään keskeyttämisilmoituksen julkaisemispäivää lähinnä seuraavan sellaisen vuorokauden päättymiseen saakka, joka on pankkipäivä.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämisoikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

- 1) laitoksen on arvioitu olevan 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

2) käytettävissä ei ole välittömästi 4 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muuta toimenpidettä, joka turvaisi laitoksen toiminnan jatkumisen; ja

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun tärkeän yleisen edun turvaamiseksi;

b) kriisinratkaisutoimenpiteen valitsemiseksi; tai

c) kriisinratkaisuvälineen tehokkaan käytön varmistamiseksi.

Viraston on 2 momentissa säädetystä keskeyttämisestä päättäessään huomioitava asetettaisiinko laitos selvitystilaan tai haettaisiinko sen asettamista konkurssiin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 23 a §:n 2 momentin, säästöpankkilain 120 a §:n 3 momentin tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 33 §:n 2 momentin mukaisesti ja huomioitava velkojien oikeuksien ja yhdenvertaisen kohtelun turvaaminen.

Päättäessään keskeyttämisestä 1 tai 2 momentin mukaisesti viraston on huomioitava tapauksen olosuhteet, keskeytettävä maksu- ja suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano mahdollisimman lyhyeksi aikaa ja arvioitava, onko keskeyttäminen tarkoituksenmukaista ulottaa virastolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettuihin korvattaviin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten korvattaviin talletuksiin.

Viraston on ilmoitettava viipymättä 2 momentissa säädetystä keskeyttämisestä laitokselle ja 4 luvun 3 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille. Keskeyttämistä koskeva päätös on julkistettava 4 luvun 4 §:n 1 momentin 1–4 kohdan sekä 2, 5 ja 7 momentin mukaisesti.

Jos sopimuksen täytäntöönpano keskeytetään 1 tai 2 momentin mukaisesti, sopimuksen vastapuolen maksu- ja suoritusvelvoitteet keskeytyvät samaksi ajaksi.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu velvoite olisi sopimuksen perusteella erääntynyt keskeyttämisajan kuluessa, velvoitteen katsotaan erääntyneen heti keskeyttämisajan päätyttyä.

Virasto voi 2 momentissa säädetyn keskeyttämisen lisäksi rajoittaa 9 §:n mukaisesti vakuusvelkojien oikeutta panna täytäntöön vakuusoikeuksia ja lykätä 10 ja 11 §:n mukaisesti tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen 1 momentissa säädetyksi ajaksi.

Jos virasto on päättänyt 2 momentissa tarkoitettusta maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai 8 momentissa tarkoitetuista rajoituksista tai lykkäyksistä ja päätöksen jälkeen laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia, virasto ei voi enää käyttää 1 momentissa taikka 9 tai 10 §:ssä säädettyjä valtuuksia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettut selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka keskusvastapuolet tai keskuspankit.

2§

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Virastolla on oikeus rajoittaa vakuusvelkojien oikeutta panna täytäntöön sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat laitoksen omaisuuteen. Edellä säädetty rajoitus saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisajan.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten eikä keskusvastapuolten ja keskuspankkien sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetettua laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin.

Jäljempänä 13 luvun 1 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa viraston on varmistettava, että 1 momentin mukaiset rajoitukset koskevat samalla tavoin kaikkia niitä ryhmään kuuluvia yrityksiä, joita kohtaan on ryhdytty kriisinratkaisutoimenpiteisiin.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetetun laitoksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus. Lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun keskeyttämisajan.

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetetun laitoksen tytäryrityksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus, jos:

- 1) kriisihallintoon asetettu laitos on antanut vakuuden sopimuksen velvoitteiden täyttämistä tai muuten taannut sopimuksen velvoitteiden täyttämisen;
- 2) sopimuksen mukainen oikeus irtisanoa tai purkaa sopimus perustuu yksinomaan kriisihallintoon asetetun laitoksen maksukyvyttömyyteen tai taloudelliseen asemaan; ja
- 3) kaikki sopimuksen piiriin kuuluvat kriisihallintoon asetetun laitoksen varat tytäryrityksessä ja velat tytäryritykselle on luovutettu tai voidaan luovuttaa ja vastaanottaja on ottanut vastatakseen niistä tai se voi ottaa vastatakseen niistä taikka virasto muutoin järjestää vastaavan suojan näille velvoitteille, jos kriisihallintoon asetetun laitoksen varoja ja velkoja koskevia luovutusvaltuuksia on käytetty tai voidaan käyttää.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun keskeyttämisajan. Keskeyttämisajan päättymisen määräytyy tytäryrityksen kotivaltion mukaisesti.

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, toisen ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin eikä keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan 8 tai 9 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä. (26.3.2021/234).

11 §

Täydentävät säännökset sopimuksen irtisanomis- tai purkamisoikeuden käytöstä ja lykkäämisestä

Sopimuksen osapuoli voi käyttää 10 §:ssä tarkoitettua irtisanomis- tai purkamisoikeutta ennen mainitun pykälän 1 tai 3 momentin mukaisen keskeyttämisajan päättymistä, jos hän on saanut virastolta ilmoituksen siitä, että sopimuksen piiriin:

- 1) kuuluvia oikeuksia ja velvoitteita ei luovuteta toiselle henkilölle; tai
- 2) kuuluvien velkojen arvoa ei alenneta 8 luvun 3 §:n 3 momentin mukaisesti.

Kun virasto lykkää 10 §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti irtisanomis- tai purkamisoikeutta ja kun tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty, oikeutta voi käyttää keskeyttämisajan päätyttyä 7 §:n mukaisin rajoituksin seuraavasti:

- 1) jos sopimuksen mukaiset varat ja velat on luovutettu toiselle henkilölle, vastapuoli voi käyttää oikeutta sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, kun kysymyksessä on vastaanottajaa koskeva täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma;
- 2) jos sopimuksen mukaiset varat ja velat jäävät laitokseen ja virasto ei ole alentanut sopimuksen mukaisia oikeuksien ja velkojen arvoa 8 luvun 3 §:n 3 momentin mukaisesti, vastapuoli voi käyttää oikeutta sopimuksen ehtojen mukaisesti välittömästi 8 §:n 1 momentin mukaisen keskeyttämisajan päätyttyä.

Virasto tai Finanssivalvonta voi vaatia laitosta ylläpitämään luetteloja sen tekemistä 10 §:n soveltamisalaan kuuluvista sopimuksista.

Viraston tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauppätietorekisterin on annettava ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille ja laitosten valvonnasta vastaaville viranomaisille tarvittavat tiedot, jotta nämä viranomaiset voivat täyttää mainitun asetuksen 81 artiklassa tarkoitetut velvollisuutensa.

12 § (26.3.2021/234)

Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

Laitoksen on käytettävä rahoitussopimuksissa, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, sopimusehtoa, jonka mukaan osapuolet tunnustavat 7 §:ssä säädetty vaikutukset sopimukseen ja jonka mukaan virasto voi käyttää sopimukseen 8–11 §:ssä tarkoitettuja keskeyttämis-, rajoitus- ja lykkäämisvaltuuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:

- 1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; tai
- 2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.

ETA-valtioon sijoittuneen emoyrityksen on lisäksi huolehdittava ehdon sisällyttämisestä kolmannessa maassa toimivan tytäryrityksen tekemään rahoitussopimukseen, jos tytäryritys on laitos, rahoituslaitos tai sijoituspalveluyritys. Sopimukseen sisällytettävästä ehdosta on ilmentävä, että jos virasto käyttää 8–11 §:ssä tarkoitettuja keskeyttämis-, rajoitus- ja lykkäämisvaltuuksia emoyritykseen, se ei oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen, jonka tarkoituksena on tytäryrityksen sopimuksen irtisanominen, purkaminen tai muuttaminen, sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen, maksuvelvoitteiden nettoutus, velkojen kuittaus tai vakuusoikeuksien täytäntöönpano.

Virasto voi soveltaa rahoitussopimukseen 7–11 §:ää, vaikka laitos ei käyttäisi 1 momentissa tarkoitettua sopimusehtoa.

13 § (26.3.2021/234)

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta tai mainitun luvun 11 §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimuksen välitavoitetta lisättynä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia seuraavia varojenjakotapoja:

- 1) osingon tai koron maksu käteisenä, omien osakkeiden tai osuuksien hankinta, osakkeiden tai osuuksien lunastus, pääoman takaisinmaksu tai muu näihin rinnastettava suoritus EU:n vakavaraisuusasetuksen 25 artiklassa tarkoitettuun ensisijaiseen pääomaan luettavan rahoitusvälineen perusteella;
- 2) muuttuvaan palkkion maksamiseen sitoutuminen tai muuttuvan palkkionosan tai harkinnanvaraisen lisäeläkkeen maksaminen, jos laitos ei ole täyttänyt kokonaislisäpääomavaatimusta maksuajankohtana tai muuttuvaan palkitsemiseen liittyvänä ansaintajaksona.

Jos kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavat omat varat ovat:

- 1) alle 25 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja ei saa jakaa lainkaan;
- 2) vähintään 25 prosenttia mutta vähemmän kuin 50 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen

voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,2:lla;

3) vähintään 50 prosenttia mutta vähemmän kuin 75 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia mutta kuitenkin alittavat kokonaislisäpääomavaatimuksen, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että laitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoja.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitetun kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

- 1) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin;
- 2) laitoksen taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa on 4 luvun 1 §:n 1 kohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;
- 3) todennäköisyys, että laitos pystyy varmistamaan 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;
- 4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 e §:n 4 momentissa tai 7 g §:ssä säädettyjä hyväksyttävyysskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;
- 5) onko kielto kokonaisuutena arvioiden tarkoituksenmukaisin keino puuttua laitoksen tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus laitoksen rahoitusehtoihin sekä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin.

Viraston on tehtävä 6 momentissa tarkoitettu arvio vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin laitos ei täytä 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan asetettava 1 momentissa säädetty kielto, jos laitos yhdeksän kuukauden kuluttua sen ilmoituksesta lukien ei edelleenkään täytä 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

Edellä 8 momentista poiketen kielto voidaan kuitenkin jättää asettamatta, jos virasto katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri osa-alueilla;
- 2) tämän momentin 1 kohdassa tarkoitettu häiriö johtaa laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineiden hintojen epävakauden lisääntymiseen tai laitoksen lisääntyneisiin kuluihin sekä markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää laitosta laskemasta liikkeeseen markkinoille tällaisia rahoitusvälineitä;
- 3) 2 kohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta myös useiden muiden laitosten osalta;
- 4) 1 kohdassa tarkoitettu häiriö estää laitosta laskemasta liikkeeseen riittävästi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineitä vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai

5) kiellon asettamisella on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkisektoria, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Viraston on ilmoitettava Finanssivalvonnalle päätöksestään soveltaa 9 momentissa säädettyä poikkeusta ja kuukausittain arvioitava uudelleen, soveltuuko poikkeus edelleen.

13 luku

Suojatoimet

1§

Osakkeenomistajia ja velkojia koskevat suojatoimet

Jos virasto alentaa velkojen nimellisarvoa 6 luvun mukaisesti tai antaa niiden sijaan maksunsaantijärjestyksessä paremmalla etusijalla olevia rahoitusvälineitä, velkojille ei saa aiheutua suurempaa tappiota kuin silloin, jos laitos olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin välittömästi ennen päätöstä laitoksen kriisihallintoon asettamisesta.

Jos virasto luovuttaa vain osan laitoksen oikeuksista, varoista tai veloista taikka pienentää suhteellista omistusosuutta, niillä omistajilla ja velkojilla, joiden oikeuksia, varoja tai velkoja ei ole luovutettu tai omistusosuutta ei ole pienennetty, on oikeus saada vähintään yhtä suuri korvaus kuin he olisivat saaneet, jos laitos olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin välittömästi ennen päätöstä laitoksen kriisihallintoon asettamisesta.

2§

Omistajan ja velkojan oikeus korvaukseen

Jos 5 luvun 12 ja 13 §:n mukaisessa arvioinnissa todetaan, että osakkeen tai osuuden omistaja, velkoja tai talletussuojarahasto on saanut pienemmän korvauksen kuin mitä tämä olisi saanut laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa, tälle on korvattava puuttuva määrä EU:n kriisinratkaisuasetuksen mukaisesti.

3§

Vastapuolien suojatoimet osittaisessa luovutuksessa

Tässä pykälässä ja 4–7 §:ssä tarkoitettuja suojatoimia on käytettävä, jos virasto:

1) luovuttaa vain osan kriisihallintoon asetetun laitoksen, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön oikeuksista, varoista tai veloista toiselle henkilölle; tai

2) käyttää 12 luvun 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua valtuutta.

Suojatoimia on käytettävä seuraaviin järjestelyihin ja niiden vastapuoliin:

1) omistusoikeuden siirtoon perustuvan rahoitusvakuuden asettaminen;

2) muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun vakuuden asettaminen;

3) kuittaus;

4) velvoitteiden nettoutus;

5) vakuudellisen joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlasku;

6) arvopaperistaminen ja muu strukturoitu rahoitusjärjestely sekä rahoitusvälineet, joita käytetään olennaisessa määrin suojaustarkoituksessa.

Suojatoimiin sovelletaan 12 luvun 7–11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksia. Suojatoimia sovelletaan niiden osapuolten lukumäärästä, syntymisperusteesta ja niihin sovellettavasta laista riippumatta.

4§

Rahoitusvakuutta, kuittautusta ja nettoutusta koskevan järjestelyn suoja

Virasto ei saa luovuttaa laitoksen varoja tai velkoja siten, että vain osa rahoitusvakuuden, kuittauksen tai nettoutuksen piiriin kuuluvista varoista tai veloista luovutetaan toiselle henkilölle.

Virasto ei saa muuttaa tai purkaa edellä 1 momentissa tarkoitetuilla järjestelyillä suojattuja oikeuksia, varoja tai velkoja käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia.

Oikeudet, varat ja velat ovat suojattuja 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, jos järjestelyn osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa ne.

Virasto voi 1 ja 2 momentin estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

- 1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä, luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja;
- 2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettut varat ja velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

5§

Vakuusjärjestelyn suoja

Virasto ei saa:

- 1) luovuttaa velkoja, joita vastaan on asetettu vakuus, ilman että vakuus samalla luovutetaan;
- 2) luovuttaa vakuuden kohdetta, ellei vakuuden tuottoa luovuteta samanaikaisesti;
- 3) luovuttaa vakuuden tuottoa, ellei vakuutta luovuteta samanaikaisesti;
- 4) muuttaa vakuusjärjestelyn ehtoja tai purkaa järjestelyä käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia siten, että velka ei olisi enää vakuudellinen.

Virasto voi 1 momentissa säädetyn estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

- 1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja;
- 2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettut oikeudet, varat tai velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

6§

Strukturoidun rahoitusjärjestelyn ja vakuudellisen joukkovelkakirjalainan suoja

Jos laitos on osapuolena strukturoidussa rahoitusjärjestelyssä, virasto ei saa toteuttaa laitoksen varojen tai velkojen sellaista luovutusta, jossa toiselle henkilölle luovutetaan vain osa rahoitusjärjestelyn piiriin kuuluvista varoista tai veloista. Virasto ei saa purkaa rahoitusjärjestelyn piiriin kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja eikä muuttaa niiden ehtoja käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia.

Virasto voi 1 momentin estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

- 1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia varoja tai velkoja;
- 2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettut varat tai velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, sovelletaan myös vakuudelliseen joukkovelkakirjalainaan.

7§

Kaupankäynti- ja selvitysjärjestelmän suoja osittaisessa luovutuksessa

Kriisinratkaisutoimenpide ei vaikuta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien toimintaan eikä näiden selvitysjärjestelmien sääntöjen soveltamiseen, jos virasto:

- 1) luovuttaa vain osan laitoksen varoista tai veloista; tai
- 2) käyttää 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia sellaisen sopimuksen perumiseen tai sen ehtojen muuttamiseen, jonka osapuoli on kriisihallintoon asetettu laitos, tai määrätäkseen luovutuksen vastaanottajan laitoksen sijaan sopimuksen osapuoleksi.

V OSA

RYHMÄKRIISINRATKAISU JA SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

1§

Päätöksenteon ja toimenpiteiden yleiset periaatteet

Viraston on noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita, jos päätöksellä tai toimenpiteellä voi olla vaikutus yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa:

- 1) päätökset ja toimenpiteet tehdään tehokkaasti, oikea-aikaisesti ja tarvittaessa nopeasti;
- 2) virasto, Finanssivalvonta, Suomen Pankki ja muu viranomainen tekevät yhteistyötä, jotta päätökset ja toimenpiteet ovat yhteensopivia ja tehokkaita;
- 3) viranomaisten rooli ja tehtävät ovat selkeästi yksilöityjä;
- 4) virasto ottaa päätöksenteossa tai toimenpiteessä huomioon emo- ja tytäryrityksen kotivaltion edun sekä päätöksen tai toimenpiteen todennäköisen vaikutuksen näiden taloudelliseen vakauteen, valtiontalouden tilaan, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon;
- 5) virasto ottaa päätöksenteossa tai toimenpiteessä huomioon merkittävän sivuliikkeen isäntävaltion edun sekä päätöksen tai toimenpiteen vaikutuksen tämän valtion taloudelliseen vakauteen;
- 6) virasto pyrkii päätöksenteossa tai toimenpiteessä tasapainottamaan eri ETA-valtioiden etuja ja välttämään yhden tai useamman ETA-valtion etujen kohtuutonta suojaamista;
- 7) virasto ottaa huomioon ja noudattaa kriisiratkaisutoimien yhteydessä kriisinratkaisusuunnitelmaa, jollei se arvioi, että kriisinratkaisun tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaammin sellaisiin toimin, jotka eivät ole osa kriisinratkaisusuunnitelmaa;
- 8) virasto kuulee ETA-valtion emoyrityksen, tytäryrityksen tai sivuliikkeen valvontaviranomaista päätösten ja toimenpiteiden osista, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa emoyritykseen, tytäryritykseen tai sivuliikkeeseen taikka näiden jäsenvaltioiden taloudelliseen vakauteen.

2§

Kriisinratkaisukollegion perustaminen

Viraston on perustettava kriisinratkaisukollegio, jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta ja jos ryhmään kuuluu laitos, jolle toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan.

Viraston on perustettava kriisinratkaisukollegio myös, jos virasto tai muu ryhmään kuuluvan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen on katsonut 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kriisihallintoon asettamisen edellytysten täyttyneen, tai jos kollegion on saavutettava yhteinen näkemys kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen ja tämän kotivaltion kriisinratkaisutoimien hyväksymiseksi tai hylkäämiseksi.

Viraston ei tarvitse perustaa kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai sitä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä tai 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä ja noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

3§**Kriisinratkaisukollegion jäsenet ja tarkkailijat**

Kriisinratkaisukollegion jäseniä ovat:

- 1) virasto;
- 2) jokainen toisen ETA-valtion ryhmään kuuluvan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen;
- 3) toisen ETA-valtion ryhmän emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen;
- 4) toisen ETA-valtion merkittävän sivuliikkeen sijaintivaltion kriisinratkaisuviranomainen;
- 5) toisen ETA-valtion ryhmään kuuluvan yrityksen konsolidoidusta valvonnasta vastaava valvontaviranomainen ja toimivaltainen viranomainen, jos kriisinratkaisuviranomainen on kollegion jäsen;
- 6) toisen ETA-valtion toimivaltainen ministeriö, jos kriisinratkaisukollegion jäsen ei edusta toimivaltaista ministeriötä;
- 7) toisen ETA-valtion talletussuojajärjestelmästä vastaava viranomainen, jos valtion kriisinratkaisuviranomainen on kollegion jäsen;
- 8) Euroopan pankkiviranomainen.

Jos 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on muu kuin keskuspankki, toimivaltainen viranomainen voi edustaa jäsenvaltiota kollegiossa yhdessä keskuspankin edustajan kanssa.

Euroopan pankkiviranomaisella ei ole 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä eikä sillä ole kollegiossa äänestys-oikeutta.

Virasto voi kutsua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen tarkkailijaksi kriisinratkaisukollegioon, jos laitoksella on tytäryritys tai merkittävä sivuliike kyseisessä kolmannessa maassa ja jos viranomaista sitoo viraston arvion mukaan tätä lakia vastaavat salassapitovelvoitteet.

4§**Kriisinratkaisukollegion tehtävät ja toiminta**

Kriisinratkaisukollegion tehtävänä on vaihtaa tietoa sellaisesta ryhmän kriisinratkaisusta, jolla on vaikutuksia useampaan ETA-valtioon. Kollegion tehtävänä on myös:

- 1) vaihtaa tietoa 2 luvun 5 §:ssä tarkoitetun konsernin kriisinratkaisusuunnitelman kehittämisestä valmistelevien ja ennalta estävien toimien soveltamiseksi ja ryhmän kriisinratkaisun laatimiseksi;
- 2) kehittää ryhmäkriisinratkaisusuunnitelmia;
- 3) arvioida 3 luvun 2 §:ssä tarkoitetulla tavalla laitoksen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen purkamisen ja toiminnan uudelleenjärjestämisen ja konsernisuhteen purkamisen edellytyksiä ja ryhtyä toimiin sitä koskevien esteiden poistamiseksi;
- 4) päättää 11 §:ssä tarkoitetun ryhmäkriisinratkaisukehityksen perustamisesta ja edesauttaa sopimusta kehyksestä;
- 5) harkita 8 luvussa säädettyjen ryhmälle asetettavien vähimmäisvaatimusten soveltamista;
- 6) sovittaa yhteen ryhmäkriisinratkaisun strategioista ja kehyksestä tiedottaminen;
- 7) sovittaa yhteen virastolaissa tarkoitettua kriisinratkaisurahastoa vastaavien rahoitusjärjestelyjen käyttö;
- 8) asettaa 8 luvun mukaiset ryhmän konserneja ja tytäryrityksiä koskevat velkojen vähimmäisvaatimukset.

Virasto toimii kollegion puheenjohtajana, jos virastolla on velvollisuus perustaa 2 §:ssä tarkoitettu kriisinratkaisukollegio.

Kollegion puheenjohtaja:

- 1) vahvistaa kriisinratkaisukollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet kuultuaan muita kollegion jäseniä;
- 2) järjestää kriisinratkaisukollegion toiminnan;
- 3) kutsuu koolle kriisinratkaisukollegion ja valmistelee kokouksen asialistan;
- 4) ilmoittaa muille kriisinratkaisukollegion jäsenille suunnitelluista kokouksista;
- 5) päättää ketkä jäsenet ja tarkkailijat kutsutaan kriisinratkaisukollegion kokouksiin ottaen huomioon käsiteltävien asioiden merkitys muiden jäsenvaltioiden kutsuttaville tahoille ja erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauteen;
- 6) tiedottaa kriisinratkaisukollegion jäsenille kokouksissa tehdyistä päätöksistä ja tuloksista;
- 7) huolehtii tietojenjaosta viranomaisten kesken.

Edellä 3 momentin 5 kohdasta poiketen toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisella on oikeus osallistua kollegion kokouksiin, jos käsiteltävänä oleva asia koskee ryhmään kuuluvaa yritystä ja liittyy yhteispäätöksen muodostamiseen tai ryhmän laitokseen, joka sijaitsee viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella.

5§

Viraston osallistuminen ulkomaiseen kriisinratkaisukollegioon

Virasto osallistuu ETA-valtion ja kolmannen maan tätä lakia vastaavaan kriisinratkaisukollegioon, jos suomalainen laitos kuuluu ryhmään ja on ulkomaisen laitoksen tytäryritys tai suomalaisella laitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike.

6 § (26.3.2021/234)

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kolmannessa maassa toimiluvan saaneella laitoksella on ETA-valtioon sijoittuneita tytäryrityksiä tai vähintään kahden kriisinratkaisuviranomaisen merkittävänä pitämää sivuliikettä ETA-valtiossa tai vähintään kahteen ETA-valtioon sijoittautunut emoyritys, ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.

Kollegion puheenjohtajana toimii sen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomainen, jonka alueelle emoyritys on sijoittautunut tai jonka toimivaltaan kuuluvan tytäryrityksen tase on suurin. Kollegion puheenjohtajana toimii kuitenkin sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen, johon emoyritys on ETA-valtioissa sijoittunut, jos emoyrityksellä on hallussaan kaikki kolmannen maan emoyrityksen ETA-valtioissa toimivat tytäryritykset.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiset voivat yhdessä päättää olla perustamatta eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai tätä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä ja 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä sekä noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

Kollegioon sovelletaan 3 ja 4 §:ää sen suorittaessa tehtäviään tai kohdistaessaan toimenpiteitä 1 momentissa tarkoitettuihin yrityksiin tai sivuliikkeisiin.

Asettaessaan 8 luvun mukaista vähimmäisvaatimusta kollegion on otettava huomioon mahdollinen kolmannen maan viranomaisen laatima globaali kriisinratkaisustrategia.

Jos kollegio hyväksyy globaalin kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän

samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

7§

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

Edellä 2–6 §:n estämättä ryhmäkriisinratkaisussa noudatetaan, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 5, 18, 29, 31 ja 32 artiklassa säädetään.

8§

Viraston velvollisuus ilmoittaa kriisinratkaisun edellytysten täyttymisestä

Jos virasto katsoo, että sellaiseen ryhmään kuuluva suomalainen laitos, jota varten on perustettu tai perustettava 2 §:ssä tarkoitettu kriisinratkaisukollegio, taikka sen emoyritys tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys, täyttää 4 luvussa säädetyt kriisihallintoon asettamisen edellytykset, viraston on ilmoitettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille ja Finanssivalvonnalle:

1) päätöksestä, jonka mukaan laitos, sen emoyritys tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva rahoituslaitos täyttää kriisihallintoon asettamisen edellytykset;

2) kriisinratkaisutoimenpiteistä, joita virasto aikoo soveltaa laitokseen, sen emoyritykseen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen, taikka selvitystilasta tai konkurssista, jos virasto katsoo sen soveltuvan paremmin laitoksen, sen emoyrityksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen kriisinratkaisuun.

Jos virasto katsoo, että sellaiseen ryhmään kuuluva suomalainen laitos, jota varten on toisessa ETA-valtiossa perustettu tai perustettava toisen ETA-valtion lainsäädännön mukainen kriisinratkaisukollegio, taikka sen Suomessa rekisteröity emoyritys tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva Suomessa rekisteröity rahoituslaitos täyttää 4 luvun mukaiset kriisihallintoon asettamisen edellytykset, tai jos virasto on saanut Finanssivalvonnalta vastaavan ilmoituksen, viraston on ilmoitettava toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisusta vastaavalle viranomaiselle, ryhmän valvonnasta vastaavalle toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle, kriisinratkaisukollegion muille jäsenille ja Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitetut tiedot.

9§

Toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen vastaus virastolle ja viraston toimenpiteet

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen saatuaan virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä ilmoittaa virastolle, etteivät kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyty ryhmään kuuluvassa sellaisessa yrityksessä, jolla on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, virasto voi ryhtyä ilmoituksensa mukaisiin toimenpiteisiin.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen saatuaan virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä ilmoittaa virastolle, että kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyttyvät ryhmään kuuluvassa sellaisessa yrityksessä, jolla on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, viraston on odotettava toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen ehdotusta ryhmäkriisinratkaisukehykseksi.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen ei ehdota ryhmäkriisinratkaisukehystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, eikä viraston ja toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen yhdessä sopimassa pitemmässä määräajassa, virasto voi soveltaa ilmoituksessa tarkoitettuja kriisinratkaisutoimenpiteitä tai ryhtyä muihin ilmoituksensa mukaisiin toimenpiteisiin.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen ehdottaa ryhmäkriisinratkaisukehystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, tai viraston ja toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen yhdessä sopimassa pidemmässä määräajassa, viraston on arvioitava, voiko se hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehyksen sekä siinä ehdotetut toimenpiteet ja menettelyt.

Jos virasto katsoo, ettei se voi hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehystä, poikkeaa siitä tai katsoo, että laitokseen, sen emoyritykseen tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen on rahoitusvakauden vuoksi sovellettava muita kuin ryhmäkriisinratkaisukehyksessä tarkoitettuja kriisinratkaisutoimenpiteitä tai muuta kuin siinä tarkoitettua maksukyvyttömyysmenettelyä, viraston on ilmoitettava päätöksestään ja sen perusteluista kriisinratkaisukollegion muille jäsenille sekä samalla ilmoitettava niistä toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä. Asiaa harkitessaan viraston on otettava huomioon päätöksensä mahdolliset vaikutukset muiden asianomaisten ETA-valtioiden rahoitusvakauteen sekä aikomiensa toimenpiteiden mahdolliset vaikutukset ryhmään kuuluviin muihin yrityksiin.

Jos virasto katsoo, että se voi hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehyksen, se voi tehdä yhteispäätöksen muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ryhmäkriisinratkaisukehyksen hyväksymisestä, vaikka yksi tai useampi ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisista ei sitä hyväksy.

10§

Viraston ilmoitusvelvollisuus ja tehtävät ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena laitoksen kriisinratkaisun edellytysten arvioinnissa

Jos virasto toimii ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena, sen on 8 §:n 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa tai, jos se on saanut toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiselta 8 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot sisältävän ilmoituksen toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneesta laitoksesta tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvasta yrityksestä, arvioitava kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilan tai konkurssin todennäköiset vaikutukset ryhmään ja siihen kuuluviin yrityksiin. Viraston on erityisesti arvioitava, täyttyvätkö kriisinratkaisun edellytykset ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikat kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa.

Jos virasto kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä arvioi, etteivät kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyty ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikat kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa, viraston on ilmoitettava siitä kriisinratkaisukollegion muille jäsenille.

Jos virasto kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä arvioi, että kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyttyvät ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikka kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa, viraston on laadittava 11 §:ssä tarkoitettu ryhmäkriisinratkaisukehys ja toimitettava se kriisinratkaisukollegion muille jäsenille tavoitteena saada aikaan yhteinen päätös kehuksesta.

Jos ryhmäkriisinratkaisukehyksen laatiminen perustuu 1 momentissa tarkoitettuun toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen ilmoitukseen, kriisinratkaisukehys on toimitettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille 24 tunnin kuluessa toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen ilmoituksen saapumisesta. Määräaika voidaan pidentää viraston ja toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen yhteisellä päätöksellä.

Virasto voi laatia ryhmäkriisinratkaisukehyksen kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilan tai konkurssin yhteydessä, jos:

- 1) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet emoyrityksessä ovat osoittaneet kriisinratkaisuedellytysten täyttyvän ryhmän toisessa laitoksessa;
- 2) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet emoyrityksessä eivät ole riittävät tilanteen vakauttamiseksi tai eivät tuota parhainta lopputulosta;
- 3) ETA-valtion toimivaltainen viranomainen arvioi, että yksi tai useampi tytäryritys täyttää kriisinratkaisun edellytykset;
- 4) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet ryhmässä ovat tytäryritysten hyödyksi ja puoltavat ryhmäkriisinratkaisukehyksen laatimista.

11§

Viraston laatima ryhmäkriisinratkaisukehys

Ryhmäkriisinratkaisukehyksessä on:

1) selostettava kriisinratkaisutoimenpiteet, joita virasto aikoo käyttää ryhmän emoyritykseen ja ryhmään kuuluviin muihin Suomen lain mukaan rekisteröityihin yrityksiin, sekä kriisinratkaisutoimenpiteet, joita kriisinratkaisukollegion jäseninä olevien muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten tulisi käyttää ryhmään kuuluviin yrityksiin, joilla on kotipaikka näissä muissa ETA-valtioissa;

2) selostettava, miten eri kriisinratkaisutoimenpiteet olisi sovitettava yhteen;

3) laadittava rahoitussuunnitelma, jossa on otettava huomioon 2 luvun 6 §:ssä tarkoitettu konsernin kriisinratkaisusuunnitelma ja mainitun pykälän 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettut periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi eri ETA-valtioissa olevien rahoitusjärjestelyjen kesken;

4) otettava huomioon ja noudatettava 2 luvussa tarkoitettua kriisinratkaisusuunnitelmaa, jollei virasto arvioi, että kriisinratkaisun tavoitteet voidaan saavuttaa sellaisin tehokkaammin toimin, jotka eivät ole osa kriisinratkaisusuunnitelmaa;

5) otettava huomioon päätöksen vaikutukset muiden ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien ETA-valtioiden taloudelliseen vakauteen.

12 §

Ryhmäkriisinratkaisukehyksen hyväksyminen

Viraston on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös ryhmäkriisinratkaisukehyksestä niiden muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa, joissa ryhmään kuuluvilla tytäryrityksillä on kotipaikka.

Jos yksi tai useampi 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ehdotetun ryhmäkriisinratkaisukehyksen, viraston on tehtävä kehyksestä yhteinen päätös näiden viranomaisten kanssa. Päätöstä sovelletaan ryhmään kuuluviin yrityksiin, joilla on kotipaikka asianomaisissa ETA-valtioissa.

13 §

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitus

Viraston on ennen kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanoa ehdotettava muille ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille ryhmäkriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä. Rahoitusjärjestelyn tulee sisältyä ryhmäkriisinratkaisukehykseen ja se tulee hyväksyä 12 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

Rahoitussuunnitelmassa on oltava:

1) ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien laitosten varojen ja velkojen arvonmäärittäminen 5 luvun mukaisesti;

2) tappiot, jotka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen on kirjattava kriisinratkaisuvälineiden käytön ajankohtana;

3) kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen tappiot, jotka aiheutuisivat omistajille ja velkojille;

4) rahoitusosuudet, jotka kansallisten talletussuojarahastojen olisi suoritettava virastolain 5 luvun 14 §:ssä säädettyä vastaavalla tavalla;

5) kansalliselta virastolain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua rahoitusvakausrahaa vastaavalta taholta vaadittava rahoitusosuuden kokonaismäärä, tarkoitus ja muoto;

6) perusteet kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen kansallisen rahoitusvakausrahaa vastaavan tahon maksuosuudeksi 7 kohdassa tarkoitettua määrän täyttämiseksi;

7) määrä, joka kunkin kansallisen rahoitusvakausrahaa vastaavan tahon on suoritettava ryhmäkriisinratkaisun rahoittamiseksi;

8) niiden lainojen määrä, jonka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen kansallinen rahoitusvakausrahaa vastaava taho sopii laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa virastolain 3 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

9) määrää aika ryhmäkriisinratkaisun rahoitukselle.

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitukseen osallistuvien kansallisten rahoitusvakausrahastoa vastaavien tahojen rahoitusosuutta laskettaessa on erityisesti otettava huomioon se osuus:

- 1) ryhmän riskipainotetuista varoista, jota ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvat laitokset pitävät hallussaan;
- 2) ryhmän varoista, jota ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvat laitokset pitävät hallussaan;
- 3) ryhmäkriisinratkaisun aiheuttamista tappioista, jonka ryhmään kuuluva Finanssivalvonnan toimilupavalvonnan piiriin kuuluva valvottava on aiheuttanut;
- 4) varoista, joka on rahoitussuunnitelman mukaan tarkoitus käyttää ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien laitosten välittömäksi hyödyksi.

Ryhmäkriisinratkaisun rahoituksen tuotto jaetaan ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien kansallisten rahoitusvakausrahastoa vastaavien tahojen välillä niiden 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetun rahoitusosuuden mukaisesti.

14 §

Ryhmäkriisinratkaisua koskevat erinäiset säännökset

Viraston on ryhdyttävä 8–13 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin ilman aiheetonta viivytystä ja ottaen huomioon kunkin tilanteen vaatima kiireellisyys.

Jos kriisinratkaisukehystä ei saada aikaan ryhmässä, viraston on toimittava kriisinratkaisukollegiossa läheisessä yhteistyössä kollegion muiden jäsenten kanssa ja pyrittävä saamaan aikaan mahdollisimman hyvin yhteen sovitettuja tavoitteita niiden laitosten kriisinratkaisulle, jotka ovat kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.

Viraston on annettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille riittävät tiedot 8–13 §:n perusteella suorittamistaan toimenpiteistä ja kriisinratkaisun etenemisestä.

15 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

Edellä 8–13 §:n estämättä ryhmäkriisinratkaisussa noudatetaan, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 31 ja 32 artiklassa säädetään.

15 luku

Kolmannen maan kriisinratkaisupäätökset ja kolmannen maan sivuliikkeet

1 §

Soveltaminen

Jos Suomella on kolmannen maan kanssa sopimus kriisinratkaisun vastavuoroisesta tunnustamisesta, sovelletaan 1–4 §:ää.

Jos EU on tehnyt sopimuksen kolmannen maan kanssa, sovelletaan tämän luvun säännösten sijasta kyseisen sopimuksen säännöksiä, jos ne poikkeavat tämän luvun säännöksistä.

2 §

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustaminen

Jos ryhmän kriisinratkaisua varten on perustettu 14 luvun 6 §:ssä tarkoitettu eurooppalainen kriisinratkaisukollegio, viraston on osana kollegiota pyrittävä siihen, että kollegio tekee yhteisen päätöksen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta, jos kolmannen maan laitoksella tai emoyrityksellä on:

- 1) tytäryhtiö tai sivuliike, joka on merkittävä vähintään kahdessa ETA-valtiossa;

2) varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat vähintään kahdessa ETA-valtiossa ja joihin sovelletaan kyseisten ETA-valtioiden lakia.

Viraston on pantava 1 momentissa tarkoitettu päätös täytäntöön Suomen lain mukaisesti, jollei 4 §:stä muuta johdu.

Jos 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä ei ole tehty tai eurooppalaista kriisiratkaisukollegiota ei ole perustettu, virasto voi tunnustaa kolmannen maan kriisiratkaisumenettelyn. Viraston on päätöstä tehdessään otettava huomioon kaikkien sellaisten ETA-valtioiden etu, joissa kolmannen maan laitoksella tai emoyrityksellä on toimintaa. Viraston on otettava huomioon myös päätöksen mahdollinen vaikutus ryhmän muihin osiin ja kyseisten ETA-valtioiden rahoitusmarkkinoiden vakauteen.

3§

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta kolmannen maan kriisiratkaisumenettelyä

Sen estämättä, mitä 2 §:n 1 momentissa säädetään, virasto voi kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaisen kriisiratkaisukollegion 14 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä kolmannen maan kriisiratkaisumenettelyn tunnustamisesta, jos kolmannen maan:

- 1) kriisiratkaisumenettelyllä olisi haitallinen vaikutus Suomen tai jonkin muun ETA-valtion rahoitusmarkkinoiden vakauteen;
- 2) Suomessa sijaitsevaan sivuliikkeeseen kohdistuva erillinen kriisiratkaisumenettely on tarpeen yhden tai useamman 1 luvun 6 §:ssä säädetyn kriisiratkaisun tavoitteen saavuttamiseksi;
- 3) kriisiratkaisumenettely johtaisi siihen, että velkojat, erityisesti tallettajat, joilla on kotipaikka jossain ETA-valtiossa tai joiden talletukset maksetaan ETA-valtiossa, eivät saisi tasapuolista kohtelua kolmannen maan velkojien ja tallettajien kanssa;
- 4) kriisiratkaisumenettelyn tunnustamisella olisi olennaisia julkiseen talouteen liittyviä vaikutuksia Suomelle; tai
- 5) kriisiratkaisumenettelyn tunnustamisella olisi vaikutuksia, jotka olisivat ristiriidassa Suomen lainsäädännön kanssa.

4§

Kolmannen maan kriisiratkaisumenettelyn täytäntöönpano

Jos eurooppalainen kriisiratkaisukollegio tai virasto päättää 2 §:n mukaisesti tunnustaa kolmannen maan kriisiratkaisumenettelyn, virastolla on oikeus käyttää 7 luvun 2 §:ssä säädettyjä kriisiratkaisuvälineitä ja 12 luvussa säädettyjä toimivaltuuksia:

- 1) kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen varoihin, jotka sijaitsevat Suomessa tai joihin sovelletaan Suomen lakia;
- 2) kolmannen maan laitoksen sellaisiin Suomessa sijaitsevan sivuliikkeen varoihin, velkoihin ja oikeuksiin, joihin sovelletaan Suomen lakia, tai joita koskevat vaatimukset ovat täytäntöön pantavissa Suomessa.

Virasto voi 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa:

- 1) siirtää kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen Suomessa olevan tytäryrityksen omistuksen uusille omistajille;
- 2) käyttää 12 luvun 8–10 §:n tarkoitettuja valtuuksia kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen Suomessa sijaitsevan tytäryrityksen tai sivuliikkeen kanssa sopimussuhteessa olevaan henkilöön, jos se on välttämätöntä kolmannen maan kriisiratkaisumenettelyn täytäntöön panemiseksi;
- 3) määrätä täytäntöönpanokelvottomiksi sopimukseen perustuvat oikeudet, joiden nojalla voidaan irtisanoa tai purkaa sopimus, vaatia sopimusvelvoitteiden täyttämisen aikaistamista tai muutoin vaikuttaa kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen taikka muun ryhmään kuuluvan yrityksen sopimusvelvoitteisiin, jos

kyseinen sopimukseen perustuva oikeus perustuu kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettujen kriisinratkaisuvaltuuksien tai -välineiden käyttöön kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen toimesta tai muutoin kolmannen maan kriisinratkaisulainsäädännön nojalla ja jos sopimukseen perustuvien keskeisten velvoitteiden suorittaminen jatkuu.

Virasto voi käyttää 8–12 luvussa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia ja -välineitä sellaiseen kolmannen maan laitoksen emoyritykseen, jolla on Suomessa kotipaikka, jos se on välttämätöntä julkisen edun turvaamiseksi ja kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kolmannen maan laitos täyttää kriisinratkaisun edellytykset kyseisen valtion lainsäädännön mukaan. Tällöin sovelletaan 12 luvun 7 §:ää.

Tätä pykälää ei sovelleta, jos Suomessa on vireillä kyseistä kolmannen maan laitosta koskeva konkurssimenettely.

5§

Viraston päätös kolmannen maan sivuliikkeen kriisinratkaisusta

Virasto voi päättää sellaisista kolmannen maan laitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen kohdistuvista kriisinratkaisumenettelyistä, jotka eivät perustu kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyyn, jos yleinen etu sitä edellyttää ja:

- 1) kolmannen maan laitoksen sivuliike ei enää täytä tai ei todennäköisesti tule täyttämään toimiluvalla säädettyjä edellytyksiä eikä ole odotettavissa, että viranomaisten, kolmannen maan tai markkinoiden toimien avulla sivuliike täyttäisi toimilupaedellytykset tai niillä voitaisiin estää sivuliikkeen ajautuminen konkurssiin kohtuullisessa ajassa;
- 2) kolmannen maan laitos ei maksa velkojaan ETA-alueen velkojille tai sivuliikkeen kautta tehtyihin velvoitteisiin liittyviä velkoja niiden erääntyessä, kolmannen maan kriisinratkaisu- tai tavanomaista maksukyvttömyysmenettelyä ei ole aloitettu eikä sitä tulla viraston arvion mukaan aloittamaan kohtuullisessa ajassa; taikka
- 3) kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen on aloittanut kolmannen maan laitosta koskevan kriisinratkaisumenettelyn tai on ilmoittanut virastolle aikovansa aloittaa sen.

Viraston on 1 momentissa tarkoitettua päätöstä tehdessään kuultava 14 luvun 8 ja 9 §:n mukaisesti muita eurooppalaiseen kriisinratkaisukollegioon osallistuvia kriisinratkaisuviranomaisia.

Toteuttaessaan kriisinratkaisutoimenpiteitä 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa, viraston on otettava huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädetty kriisinratkaisun tavoitteet ja toimittava 4 luvun 6 §:ssä säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden käyttämistä koskevien periaatteiden mukaisesti.

6§

Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa

Sen estämättä, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 33 artiklassa säädetään, viraston on tarvittaessa sovittava yhteistyöjärjestelyistä kolmannen maan viranomaisen kanssa, jos siitä ei ole sovittu EU:n laatimassa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa. Yhteistyöjärjestelyt eivät saa olla osapuolia velvoittavia.

Viraston on ilmoitettava tekemistään 1 momentissa tarkoitetuista yhteistyöjärjestelyistä Euroopan pankkiviranomaiselle.

7§

Tietojen luovuttaminen kolmannen maan viranomaiselle

Virastolla on oikeus luovuttaa kolmannen maan viranomaisille vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen niiden tätä lakia vastaavien kriisinratkaisuun liittyvien tehtävien suorittamiseksi. Virasto saa luovuttaa tietoja kolmannen maan viranomaisille ainoastaan, jos niitä sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin virastoa.

Virasto ei saa luovuttaa toiselta viranomaiselta saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen kolmannen maan viranomaisille, ellei tiedon antanut viranomainen ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Luovutettavia tietoja voidaan käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.

Henkilötietojen luovuttamiseen sovelletaan henkilötietolakia (523/1999).

VI OSA

TOIMINNAN RAJOITTAMINEN, SALASSAPITO JA MUUTOKSENHAKU SEKÄ SEURAAMUKSET

16 luku

Toiminnan rajoittaminen

1§

Päätös toiminnan rajoittamisesta

Sen estämättä, mitä muualla tässä laissa säädetään, valtioneuvosto voi, jos se on rahoitusmarkkinoiden vakavien kansainvälisten häiriöiden tai toisen valtion viranomaisten toimien takia välttämätöntä Suomen rahoitusmarkkinoiden tai rahoitusmarkkinoilla toimivien vakaan ja häiriöttömän toiminnan turvaamiseksi, enintään kuudeksi kuukaudeksi:

- 1) rajoittaa luottolaitosten, rahastoyhtiöiden, säilytisyhteisöjen, sijoituspalveluyritysten, pörssien, selvitysyhteisöjen, keskusvastapuolten ja arvopaperikeskusten toimiluvan ja sääntöjen mukaista toimintaa;
- 2) päättää kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitetulla säännellyllä markkinalla ja monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä Suomessa noudatettavia menettelytapoja koskevista rajoituksista tai kielloista.

2§

Päätöksentekomenettely

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu päätös tehdään valtioneuvoston yleisistunnossa. Valtiovarainministeriön on ennen päätöksen tekemistä pyydettävä asiassa lausunto Suomen Pankilta, Finanssivalvonnalta ja virastolta, jollei asian kiireellisyydestä välttämättä muuta johdu.

3§

Päätöksen noudattamisen valvonta

Tämän luvun nojalla annetun valtioneuvoston päätöksen noudattamista valvoo Finanssivalvonta.

17 luku

Salassapito ja muutoksenhaku

1§

Salassapitovelvoite

Tässä laissa säädeltyyn toimintaan liittyvän tiedon salassapidosta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa.

2§

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, virastolla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:

- 1) 2 ja 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, henkilöille ja talletussuojarahastolle;
- 2) 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja talletussuojarahastoa vastaaville kolmannen valtion viranomaisille, henkilöille ja talletussuojarahastoille, jos viranomaisia sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin suomalaisia viranomaisia ja talletussuojarahastoa;
- 3) ulkomaan viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua luottolaitoksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn, jos viranomaisia sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin suomalaisia viranomaisia;
- 4) sille, joka viraston toimeksiannosta suorittaa viraston toimivaltaan kuuluvia tehtäviä;

5) 9 luvussa tarkoitettulle luovutuksensaajalle, 10 luvussa tarkoitettulle väliaikaiselle laitokselle ja 11 luvussa tarkoitettulle omaisuudenhoitoyhtiölle.

Viraston on ilmoitettava 4 luvun 2 §:ssä tarkoitettua päätöksestä ja siihen perustuvista yksittäisiä kriisinratkaisutoimia koskevista päätöksistä:

- 1) laitokselle ja sen omistusyhteisölle;
- 2) valtiovarainministeriölle;
- 3) Finanssivalvonnalle;
- 4) Suomen Pankille.

Edellä 2 momentissa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava myös sellaiselle ETA-valtion 2 momentissa tarkoitettua vastaavalle viranomaiselle sekä talletussuojarahastolle, jossa luottolaitoksella on ryhmän emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai sen ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen sivuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-valtiossa makrovakauden valvonnasta vastaa muu kuin edellä mainittu viranomainen, tällaiselle toisen ETA-valtion viranomaiselle, jos tietojen vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassapitovelvollisuus.

Tämän pykälän nojalla luovutettuja tietoja ei saa luovuttaa muulle kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle, henkilölle tai talletussuojarahastolle ilman kriisinratkaisumenettelyn kohteena olevan yrityksen tai viraston suostumusta.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä jäljennös 4 luvun 2 §:ssä tarkoitettua päätöksestä.

3§ **Muutoksenhaku**

Viraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019). (17.1.2020/27).

Viraston on toimitettava päätöksensä perustana käytetyt taloudelliset arviot hallinto-oikeudelle. Hallinto-oikeuden on käsiteltävä asia kiireellisenä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu päätös kumotaan, kumoaminen ei vaikuta kumotun päätöksen mukaisten varojen, oikeuksien tai velkojen kolmannelle osapuolelle tehdyn luovutuksen pätevyyyteen, jos luovutuksensaaja oli vilpittömässä mielessä, kun luovutusta koskeva oikeustoimi tehtiin.

Kumotun päätöksen perusteella vahinkoa kärsineelle suoritetaan korvausta kriisinratkaisurahaston varoista. Virasto tekee hakemuksesta päätöksen korvauksen suorittamisesta.

Viraston päätös kriisinratkaisutoimenpiteeseen ryhtymisestä voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

4§ **Vaikutukset selvitystilaan ja konkurssiin (26.3.2021/234)**

Jos laitos on asetettu kriisihallintoon, sitä ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä ei saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin muuten kuin viraston aloitteesta, ellei 3 momentissa toisin säädetä. (26.3.2021/234).

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hakemusta käsittelevän tuomioistuimen tai viranomaisen on ilmoitettava virastolle ja Finanssivalvonnalle hakemuksesta tai päätöksen valmistelusta viipymättä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua päätöksen saa tehdä, jos virasto:

1) on ilmoittanut, ettei se aio ryhtyä kriisinratkaisutoimenpiteisiin; tai

2) ei ole vastannut 2 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen seitsemän vuorokauden kuluessa ilmoituksen lähettämisestä.

5§

Pyyntö oikeudenkäynnin tai muun oikeudellisen menettelyn lykkäämisestä

Virastolla on oikeus pyytää tuomioistuinta lykkäämään sellaista oikeudenkäyntiä tai muuta oikeudellista menettelyä, jossa kriisihallintoon asetettu laitos on osapuolena tai johon laitos voi tulla osapuoleksi, jos lykkäys on tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen tai kriisinratkaisuvaltuuksien tehokkaan käytön kannalta.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1§

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.
(26.3.2021/234).

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 momentissa säädetyn lisäksi siinä tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja kriisinratkaisudirektiivin perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä oikeushenkilölle määrättävän seuraamusmaksun lisäksi tai sen sijasta sellaiselle oikeushenkilön johtoon kuuluvalle, jonka velvollisuuksien vastainen edellä tässä pykälässä säädetty teko tai laiminlyönti on. Kyseiselle henkilölle määrättävän seuraamusmaksun edellytyksenä on, että henkilö on merkittävällä tavalla myötävaikuttanut tekoon tai laiminlyöntiin.

2 § (28.12.2017/1084)

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta ja täytäntöönpanosta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

19 luku

Erinäiset säännökset (16.2.2023/195)

1 § (16.2.2023/195)

Kokouskutsu pääoman korotusta koskevaan yhtiökokoukseen

Kokouskutsu pörssiyhtiönä olevan laitoksen ylimääräiseen yhtiökokoukseen, jossa päätetään osakeyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä tarkoitettua pääoman korotuksesta tai oman pääoman korotukseen johtavasta osakeyhtiölain 15 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua osakkeiden lunastamisesta, 12 §:ssä tarkoitettua osakkeiden mitätöinnistä tai 14 luvussa tarkoitettua osakepääoman alentamisesta, voidaan osakeyhtiölain 5 luvun 19 §:n 4 momentista poiketen toimittaa viimeistään 10 päivää ennen yhtiökokousta, jos:

1) laitoksen pääoman korotus on välttämätöntä tämän lain 4 luvun 1 tai 5 §:ssä tarkoitettun kriisihallintoon asettamisen välttämiseksi; ja

2) Finanssivalvonta on ryhtynyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 10 §:n 1 momentissa tarkoitettuun toimenpiteeseen tai laitokselle on asetettu 10 a §:ssä tarkoitettu asiamies.

Edellä 1 momentin soveltamiseksi laitoksen yhtiöjärjestyksessä on oltava määräys mahdollisuudesta käyttää lyhyempää kokouskutsuaikaa 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa. Päätös tällaisesta yhtiöjärjestyksen

muutoksesta on tehtävä yhtiökokouksessa osakeyhtiölain 5 luvun 30 §:stä poiketen kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä.

Edellä 1 momenttia sovellettaessa osakeyhtiölain 5 luvun 5 §:n 2 momenttia asian ilmoittamisesta yhtiökokouksen käsiteltäväksi ja 6 a §:n säännöstä osakkeenomistajan osallistumisoikeutta koskevasta määräajasta ei sovelleta. Osakeyhtiölain 5 luvun 22 §:stä poiketen tämän pykälän 1 momentissa säädetyn yhtiökokouksen asiakirjat on pidettävä osakkeenomistajien nähtävillä vasta kokouskutsun toimittamisesta alkaen.

Mitä 1–3 momentissa säädetään pörssiyhtiöstä, sovelletaan myös pörssiosuuskuntaan.

2 § (16.2.2023/195)

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Tämän lain 8 luvun 6 §:n 4–6 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

HE 175/2014, TaVM 20/2014, EV 191/2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

26.6.2015/810:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2015.

HE 1/2015, TaVM 1/2015, EV 3/2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

16.6.2017/362:

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä kesäkuuta 2017.

HE 28/2016, TaVM 7/2017, EV 44/2017

1.12.2017/821:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

HE 137/2017, TaVM 17/2017, EV 120/2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

28.12.2017/1084:

Tämä laki tulee voimaan 3 päivänä tammikuuta 2018.

HE 151/2017, TaVM 22/2017, EV 187/2017

9.11.2018/868:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2018.

HE 112/2018, TaVM 14/2018, EV 93/2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399 (32017L2399); EUVL L 345, 27.12.2017, s. 96–101, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190–348

29.3.2019/406:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2019.

HE 100/2018, TaVM 42/2018, EV 294/2018

17.1.2020/27:

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2020.

HE 55/2019, LaVM 2/2019, EV 67/2019

26.3.2021/234:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2021.

Ennen tämän lain voimaan tuloa annetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat päätökset ovat voimassa niin kauan, kunnes virasto antaa laitokselle uuden päätöksen tämän lain tultua voimaan. Ensin mainittuun päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 8 lukua, kunnes uusi päätös on annettu.

Tämän lain 8 luvun 14 §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024. Jos virasto on asettanut laitokselle mainitun luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti siirtymäajan, joka päättyy myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2024, 14 §:n 3 momenttia sovelletaan asetetun siirtymäkauden päättymispäivästä.

HE 171/2020, TaVM 3/2021, EV 12/2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879 (32019L0879), EUVL 150, 7.6.2019, s. 296, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059), EUVL 173, 12.6.2014, s. 190

18.6.2021/529:

Tämä laki tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2021.

HE 16/2021, TaVM 9/2021, EV 41/2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, (32019L2034), EUVL L 314, 5.12.2019, s.64

11.3.2022/154:

Tämä laki tulee voimaan 14 päivänä maaliskuuta 2022.

HE 203/2021, TaVM 1/2022, EV 1/2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059), EUVL 173, 12.6.2014, s. 190

16.2.2023/195:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2023.

HE 212/2022, TaVM 39/2022, EV 257/2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059) ; EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

23.3.2023/596:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2023.

HE 244/2022, TaVM 46/2022, EV 320/2022

21.12.2023/1208:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024.

HE 45/2023, TaVM 6/2023, EV 41/2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2036 (32022R2036) ; EUVL L 275, 25.10.2022, s. 1

Finlex > Lainsäädäntö > Ajantasainen lainsäädäntö > Vuosi 2014 > 19.12.2014/1194

Finlex ® on oikeusministeriön omistama oikeudellisen aineiston julkinen ja maksuton Internet-palvelu.

Finlexin sisällön tuottaa ja sitä ylläpitää Edita Lakitieto Oy. Oikeusministeriö tai Edita eivät vastaa tietokantojen sisällössä mahdollisesti esiintyvistä virheistä, niiden käytöstä käyttäjälle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä vahingoista tai Internet-tietoverkossa esiintyvistä käyttökatkoista tai muista häiriöistä.